

ΧΑΝΙΑ 1 Ἀπριλίου 1957	ΕΤΟΣ ΣΤ' ΤΕΥΧΟΣ 11ον	ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20	ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1,50
-----------------------	----------------------	------------------------	----------------------

ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Σχίτσo τοῦ κ. Α. ΔΡΟΥΔΑΚΗ

Ο ΚΛΗΡΟΣ

“Ας αφήσουμε τις εξετάσεις που ὁ κληρὸς γιὰ καλὰ ἔπαιξε τὸν ρόλον του.

—Μᾶς διάλεξε τὰ πιὸ ἀπίθανα κι’ ἀδιάβαστα ζητήματα.

Κι’ ὅπως ἦτο φυσικὸν ἀκούστηκαν τόσα παράπονα εἰς βᾶρος του, γιὰτὶ εὐχαινε... δύσκολα ζητήματα.

—Βέβαια σχεδὸν δὲν ὑπάρχουν εὐκολα καὶ δύσκολα, ἀλλὰ μόνον διαβασμένα καὶ ἀδιάβαστα, εἶχε πεῖ τότε μιὰ ἀπὸ τὴν παρέα, κι’ ὅλες τὴν κυττάξαμε μὲ κανόηση.

Τὶ νὰ γίνῃ, δὲν ὑπάρχει τίποτ’ ἄλλο γιὰ νὰ δικαιολογήσωμε τὴν ἀποτυχία μας.

“Ας εἶναι. “Ας τ’ ἀφήσουμ’ αὐτὰ.

Κάθε μέρα στὸ μάθημα, αὐτὸς ὁ ἀνηλεὴς κληρὸς σὲ συλλαμβάνει, ἔστω κι’ ἂν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού δὲν διάβασες, κι’ ἀναγκάζεσαι βγαίνοντας στὸ μάθημα νὰ κυττάξῃς μὲ δέος τὴν ὀροφὴ περιμένοντας νὰ σοῦ ἔλθουνε φαινὲς ἰδέες ἐκ τῶν ἄνω, νὰ μὴν μείνῃς ἄφωνος μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα στίς ἐρωτήσεις τοῦ κ. καθηγητοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι σπανίως βγαίνεις ὅταν εἶσαι πολὺ διαβασμένος.

Εἶναι βέβαια ἐξαιρετικὲς οἱ στιγμὲς κατὰ τίς ὁποῖες ὁ κ. καθηγητὴς, ἀνοίγει τὸ κουτὶ μὲ τὴν ἀταραξία γιὰ νὰ βγάλῃ μὲ κληρὸ στὸ μάθημα.

Πολλὲς φορὲς—λές καὶ παίζε με τὴν ἀγωνία μας—ξετυλίγει ἀργὰ μὲ ἡσυχία τὸ λευκὸ χαρτάκι, καὶ καμμιά φορὰ σκέπτεται πρῶτα κάτι, κι’ ἔπειτα ἀναγγέλλει τὸ νούμερο. Κι’ ὅταν ἀρχίζει ν’ ἀραδιάζῃ ἀριθμοὺς διαρκῶς ἐξέρχονται ἐπιφωνήματα ἀπ’ ὅλα τὰ μέρη τῆς τάξεως.

—Δεκαεπτὰ ἔλεγε τότε ὁ κ. καθηγητὴς.

—“Ὡχ! παρὰ ἓνα νὰ βγῶ καὶ δὲν ξέρω οὔτε πῶς ἀρχίζει οὔτε πῶς τελειώνει—τὸ μάθημα—ψιθύρισε ἓνας δίπλα μου.

—Τριάντα πέντε.

—Τι ;

—Τριάντα πέντε, ἐπαναλαμβάνει ὁ κ. καθηγητὴς καὶ συχνότατα πολλοὶ μαθηταί.

—“Α! νόμιζα σαράντα πέντε ψελλίζει ὁ καημένος ὁ μαθητᾶκος, πού μόλις ἡ καρδιά του ἐπανήλθε στὴν θέση της, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον.

—Καλὰ καὶ τί ἔκανες καὶ δὲν διάβασες ;

Κι’ ἐκεῖνος ἀναγκάζεται νὰ ἡμολογήσῃ πῶς ἔμαθε καλύτερα ποδόσφαιρο—ἴσως καὶ βόλλεϋ—μπῶλ—χάζεψε κάμποσες βιτρινες, κι’ ἔκανε ὅτι δήποτε ἐκτὸς ἀπὸ τὸ διάβασμα.

—Καημένε μαθητᾶκοσμε !...

Κι’ ὅμως ὑπάρχει μιὰ λύσις σ’ ὅλα αὐτὰ : νὰ διαβάζωμε !

“Ἐτσι δὲν θὰ φοβόμαστε οὔτε τὸν κληρὸ οὔτε τίς καταδιώξεις του...

ΜΑΡΙΚΑ ΓΑΛΑΝΟΥΛΑΚΗ
ΣΤ’ τάξεως Γυμν. Ἱεραπέτρας

ΓΚΑΙΤΕ : Φῶς, φῶς !»

ΒΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ (Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ) Διέταξε κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς νὰ τὸν ἐγείρουν εἰπὼν : «Ὁ αὐτοκράτωρ ὀφείλει νὰ ἀποθνήσκῃ ὄρθιος» Ἐνθυμηθεὶς δὲ ὅτι οἱ Ρωμαῖοι ἀνεκήρυττον τὸν αὐτοκράτορα θεὸν μετὰ θάνατον προσέθεσεν εἰρων κώτατα : «Καὶ τώρα, μὰ τὴν ἀλήθεια, αἰσθάνομαι ὅτι καθίσταμαι Θεός».

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ Ὁ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς παριστάμενος ἄββας Γωλιτιέ τὸν ἠρώτησεν ἂν πιστεύει εἰς τὸν Χριστόν, ὃ δὲ ἐτοιμοθάνατος εἶπε : «Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ἄφες νὰ ἀποθάνω ἐν εἰρήνῃ».

ΒΟΡΝ Ἐρωτηθεὶς πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ποίαν γνώσιν ἔχει, ἀπεκρίθη : «Οὐδεμίαν ὅπως ἡ γερμανικὴ φιλολογία».

ΒΥΡΩΝ «Τώρα πηγαίνω νὰ κοιμηθῶ».

ΜΠΕΤΟΒΕΝ Ὁμιλῶν καθ’ ὄλην τὴν ἀγωνίαν του περὶ μουσικῆς τοῦ Φάουστ, τὸν ὁποῖον ἐπρότιθετο νὰ μεγαλοποιήσῃ ἐξεψύχησε λέγων : «Πολὺ ἀργά, πολὺ ἀργά».

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (Βασίλισσα Ἀγγλίας) «Δίδω ὀλόκληρον τὸ βασίλειόν μου διὰ νὰ ζήσω ὀλίγας εἰς στιγμὰς».

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΑ Καταδικασθεῖσα εἰς θάνατον καὶ πατήσασα ἀκουσίως τὰ πόδια τοῦ δημίου εἶπε : «Συγγνώμην, κύριε, δὲν τὸ ἔκαμα ἐπιτηδες».

ΜΟΖΑΡΤ «Ἀφίσατέ με νὰ ἀκούσω μουσικὴν διὰ τελευταίαν φορὰν». Ἀπέθανε ἐνῶ ἡ κόρη του ἐτραγουδοῦσε τὸ Ρεκβιέμ.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ Ἐκπνέων ἐξόριστος στὴν Ἀγίαν Ἐλένην, ἐψιθύρισεν «Ἡ κεφαλὴ τοῦ στρατοῦ».

ΝΕΡΩΝ Λιτοκτονῶν καὶ θνήσκων εἶπε : «Ποῖος καλλιτέχνης χάνεται ἐν ἐμοί».

ἌΝΤΟΥΕΤΟΣ «Ἡ κωμωδία ἐτελείωσε».

ΣΙΛΛΕΡ «Ὀλονὲν καλλίτερα, ὀλονὲν ἡσυχώτερος».

ΡΟΥΣΣΩ «Θεὸ τοῦ κόσμου ἀποθνήσκω. Ταλαίπωρη, σύζυγός μου, ἄς ἐναγκαλισθῶμεν διὰ τελευταίαν φορὰν».

ΝΕΚΤΩΝ Ἐπέθανε ἐνῶ ἐχόρδιζε τὸ ὥρολόγιόν του.

ΜΑΖΑΡΙΝΟΣ Ρίπτων βλέμμα ἐπὶ τῶν θησαυρῶν του καὶ στενάξας εἶπε «Καὶ θὰ τὰ ἀφίσω ὅλα αὐτά».

ΠΩΛΟΓΙΩΡΓΗ ΣΤΕΛΛΑ
Ἡ Γυμν. Ρεθύμνης

ΑΓΑΠΗ!

(ΑΥΤΟΙ ΣΥΝΕΧΘΗΝ ΑΛΛΑ ΦΙΛΕΙΝ ΕΦΥΝ)

Ἄγάπη! Ὁ δαλύων τὰ σκότη τῆς ἀμορτίας ἥλιος. Ἡ δύναμις ποῦ μεταβάλλει τὸν ἄνθρωπο σὲ ἄγγελον. Τὸ καταγκρέμισμα τῆς ὕλης καὶ ὁ θρίαμβος τοῦ πνεύματος. Αὐτὴ ἡ παρουσία τοῦ θεοῦ στὸν ἄνθρωπον.

Εἶναι ἡ κυρία ὑποχώρησις καὶ ἔξαφάνισις τοῦ ἐνοστικτοῦ. Εἶναι ἡ κυριαρχία τοῦ ἀγνοῦ εὐθόρμου, ἁδολοῦ, ἀνεπιφύλακτου καὶ ἀνυστερόβουλου ἐκενοῦ συναισθήματος τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον σὲ ὅ,τι εὐγε ἐς καὶ ὕψηλὸν ὑπάρχει, βγάζοντάς τον ἀπὸ τὰ βουρκόναρα τοῦ ὕλισμοῦ καὶ ὑψώνοντάς τον σὲ ὕψη δυσθεώρητα.

Καὶ ὁ ἔρωσ ἀγάπη εἶναι ποῦ ζητεῖ ἱκανοποίηση τοῦ γεννητοῦ ἐνοστικτοῦ.

Σάν ὅμως δεσπόζεται ἀπὸ αὐτὸ καὶ νικᾷ ἡ ὕλικὴ ἄποψις τότε χάνει τὴν ἀξίαν τῆς ὡς ἀρετῆς τῆς ψυχῆς.

Ἀλλὰ τὸ ἐνοστικτο πάντα παλαίει ἐναντι τῆς ἀγάπης. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔφτιασε εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἐξελιξεως ποῦ σημαίνει γενικὴ ὑποχώρησις τοῦ ἐνοστικτοῦ. Ἡ ἱστορία περιεχει ἄπειρα παραδείγματα ἀγάπης, μερικὰ τῶν ὁποῶν εἶναι τηλαυγεῖς φάροι διὰ τὰς νέας γεννεάς, περιέχει ὅμως καὶ ἄλλα τόσα παραδείγματα ἀνηκούστων θηριωδιῶν ποῦ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν κτηνώδη κατάστασιν τὸν ἄνθρωπον.

Ὅταν ἀγαπᾶμεν δὲν μᾶς αἰχμαλωτίζουν τὰ χρήματα καὶ οἱ σαρκικὲς ἐπιθυμίαι καὶ δὲν μᾶς ταραττοῦν σκληροὶ διαλογισμοί. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀρκεῖται ἡ ἀγάπη στὸ συναισθημα μόνον, ἀλλὰ νὰ συνοδεύεται μὲ ἔργα. Διότι ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι «σκοπὸς» τῆς ζωῆς ἀλλὰ «μέσον». Ἐξ ἄλλου τίποτε δὲν εἶναι σκοπὸς, ὅλα εἶναι μέσα, ὁ σκοπὸς εἶναι ἕνας ὁ ἴδιος πάντα: Τὸ ἀνέβασμα σὲ ἕνα ἀνώτατον ἠθικὸν ἐπίπεδον, τὸ «ξε-ὀλλημα» ἀπὸ τῆς ὕλης τῆς λάσπης, ἢ προσέγγισις τῆς ἀλήθειας.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀγαπᾶμεν ὅσους μᾶς ἀγαποῦν ἢ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποῖους περιμένωμεν ἀνταπόδοση εὐεργεσίας, διότι τὸ θεῖον αὐτὸ συναισθημα τὸ μεταβάλλομεν εἰς κοινὸν ἐμπόρευμα.

Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἀγαθοποιεῖ. Ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ, δὲν ἀυθαδιάζει, δὲν ὀργίζεται δὲν σκέπεται τὸ κακόν. Δὲν χάρει διὰ τὴν ἀδικίαν ἀλλὰ συγχάρει τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀγάπη ὅλα τὰ ἀνέχεται εἰς ὅλα πιστεύει ἀπὸ ὅλα ἐλπίζει εἰς ὅλα ὑπομένει λέγει ὁ Ἄποστ. Παῦλος. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρῃ φιλοσοφία περιετικωτέρα καὶ τελειότερα οὐδέποτε.

Στις λίγες αὐτὲς γραμμὲς μᾶς δείχνει τὴν θέλαν αὐτὴν ἀρετὴν μὲ ὄλην τῆς τὴν ἀλήθειαν, ἀξίαν καὶ δύναμιν.

Ἡ ἀγάπη φθάνει στὴν τελειότερα μορφή τῆς διὰν περιλαμβάνει καὶ τοὺς ἐχθρούς μας. Ἀλλὰ ὡς τε ὁποῖος μᾶς ἀγαπᾶ ἔχει ἀνταμοιβὴν καὶ δὲν χρειάζεται καὶ τόσο τὸ ἀντάλλαγμα μας,

Ἄποστ. Ὁποῖος μᾶς μισεῖ ὅμως εἶναι δυστυχῆς, ἀξιολύπητος καὶ ἔχει μεγαλυτέρα ἀνάγκη τῆς ἀγάπης μας. Ἄς μάθωμεν νὰ συγχωρῶμεν καὶ νὰ ἀγαπῶμεν. Κι' ὁ Θεὸς - κατὰ Καζαντζάκη - κρατᾷ σφουγγάρι καὶ σβύει, ὄχι σπαθ καὶ ζυγαριά, τὰ ὄργανα τῶν φονιάδων καὶ μπακάληδων.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς κακίας καὶ τοῦ μίσους εἶναι ἀπαίσιος, σατανικὸς, ἡ γῆ βουτηγμένη στὸ οἶμα ἀνασαινεῖ ἀσφυκτικῶς. Ἡ κοινωνία πλημμυρισμένη ἀπὸ κακὰ καὶ πόνου καρτερεῖ λαχταριστὰ τὴν προσμονὴ κάποιας σωτήριας δύναμης. Τὰ θεῖα λουλούδια τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης κιτρίνισαν ξεφύλλισαν καὶ σβύστηκαν. Τὸ λαμπροφέγγισμα τοῦ οὐρανοῦ ἐκείνου φωτὸς σκιάχτηκε ἀπὸ τὰ πηχτὰ σκοτάδια τῆς ἀμαρτίας.

Μόνον ὁποῖος ἐνεποτίσθη τὸ ἰδανικόν τῆς ἀγάπης, ὁποῖος κατέπνιξε στὴν καρδιά του τὰ κακὰ συναισθήματα τοῦ μίσους, φθόνου, ζήλειαι, καὶ ἄφισε πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀγάπη νὰ ξεχύνη τοὺς θησαυροὺς τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, δύναται δικαίως νὰ ὑπερηφανεύεται ὅτι κατέρθωσε νὰ πλησιάσῃ—ἀδιάφορον ἄν φθάσῃ ἢ ὄχι—λίγο τὸν πραγματικὸν ἄνθρωπον.

Μὰ τὸ φρικτὸ κι' ἀκάθαρτο σκουλήκι μᾶς ἀφίνει νὰ ἐπιτελέσωμεν ἕνα τόσο ὕψηλόν ἔργον, ἕνα θεῖο προορισμό. Μπορεῖ στὴ Σαχάρα τοῦ βούρκου τῆς κοινωνίας νὰ φυτρώσῃ καὶ νὰ διατηρηθῇ ἕνα τόσο μυρωδάτο ἄνθος; Δύναται στὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ξηρασία τοῦ κόσμου τούτου νὰ καρποφορήσῃ ἕνα τέτοιο εὐγενικὸ δέντρο; Ἡ μήπως μόλις ἀπλώσῃ τὰ φυλλάρια του ποῦ στὸν ἴσκιό τους θά βρῇ κάθε ψυχὴ τὴν χαρά καὶ τὴν θαλπωρὴν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν γαλήνην ὁ λίβας τῶν παθῶν καὶ ἀδυναμιῶν θά τὸ συντριψῇ σύριζα;

Ὅμως ἀρκεῖ «νὰ θελήσωμεν» καὶ τὸ πᾶν εἶναι πραγματοποιήσιμον. Βεβαίως χρειάζεται πολὺ προσπάθεια καὶ κόπος. Μὰ οὐδὲν καλὸν ἄνευ κόπου» «ὅτι πῶς ὁμορφα εἶναι καὶ πῶς μακρὰ» καὶ «πρὸς τὰ ὕψηλά ὀδηγοῦν οἱ στενοὶ δρόμοι».

Πρέπει νὰ νικηθῇ τελειῶς ἢ τουλάχιστον νὰ περιορισθῇ στὸ ἐλάχιστον ὁ «ὕλικὸς ἄνθρωπος» γιὰ δοῦμε τοὺς καρπούς τοῦ ὑπερχοῦ ἐκείνου συναισθήματος ποῦ ὅπως λέγει ὁ Καζαντζάκης: «δὲν εἶναι μονάχα συμπόνια μῆτε καλωσύνη. Στὴ συμπόνια εἶναι δύο. Αὐτὸς ποῦ πονᾷ καὶ αὐτὸς ποῦ συμπονᾷ. Στὴν καλωσύνη πάλι δύο. Αὐτὸς ποῦ δίνει κι' αὐτὸς ποῦ δέχεται. Μὰ στὴν ἀγάπη εἶναι ἕνας. Σμύλουν οἱ δύο καὶ γίνονται ἕνα, δὲν ξεχωρίζουν. Τὸ ἐγὼ καὶ τὸ σὺ ἀφανίζονται. Ἀγαπᾶ θά πῃ ΧΑΝΟΜΑΙ.

(Περ. ἐκ Καλ.)

ΑΛΚΗΣ ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΗΣ

Ἡ Πρακτ.

ΕΚΔΕΚΤΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ ΩΣ ΚΟΣΜΟΪΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς Ἐθνικῆς μας Ἱστορίας, ἡ ὁποία ἐκτυλίσσειται μὲ τόσον πλουσίας καὶ γονίμους ἱστορικὰς περιπετείας, ἐπὶ τέσσαρας χιλιετηρίδας, εἰς τὸν ἴδιον τόπον καὶ μὲ πρωταγωνιστὴν τὸν ἴδιον λαὸν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις, εἶναι ἀσφαλῶς μοναδικὸν εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν.

Τὸ κορυφωμα τῆς ἱστορικῆς δράσεως τῶν Ἑλλήνων εἰς ἔργα πολεμικὰ κατὰ μὲν τὴν ἀρχαιότητα εἶναι οἱ Περσικοὶ πόλεμοι, κατὰ τοὺς νεωτέρους δὲ χρόνους ἡ Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐπανάστασις τοῦ 21. Τὸ 480 π.Χ. ἡ θάλασσα τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου ἦτο κεκαλυμμένη ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες περσικῶν πλοίων καὶ οἱ γύρω ἀπὸ τὰ στενὰ λόφοι σκεπασμένοι ἀπὸ μυριάδες Μήδων καὶ Περσῶν. Πολεμοῦν μὲ γενναϊότητα καὶ ἀνδρείαν ἀπαράμιλλον, καὶ ἐνῶ χωρὶς νὰ ἔχουν οὐδεμίαν ἐλπίδα σωτηρίας, ἐνῶ βλέπουν νὰ καταφθάνουν ὀλονὲν περισσότεροι Πέρσαι, δὲν κλονίζονται ἀλλὰ παραμένουν καρφωμένοι εἰς τὸ μέρος των. Διότι ἡ Ἑλλάς πλέει εἰς τὸ πέλαγος θυμάτων μὲ τὸ μέτωπο πάντοτε ὑψηλά. Ἐνίκησαν οἱ Πέρσαι. Διὰ τὴν νίκην ὅμως αὐτὴν, δὲν ὑπάρχει δάφνη διὰ νὰ στεφανώσῃ τοὺς νικητὰς διότι ἡ νίκη των αὐτῇ, εἶναι ἐπαισχυντος διὰ τὴν ὁποίαν οἱ νικηταὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ αἰσθάνωνται ὑπεροχὴν ἀλλὰ μείωσιν, εἶναι νίκη προσάπτουσα αἰσχύνῃν, καὶ εἶναι ἡ αἰσχὺνη τόσον μεγαλυτέρα, ὅσον μεγαλύτερος καὶ πολυαριθμότερος εἶναι ὁ στρατός, ὁ ὁποῖος ἐκέρδισε τὴν νίκην.

Ἀντιθέτως ἡ ἡττα τῶν Ἑλλήνων κινεῖ τὸν θαυμασμόν, καὶ στεφανώνει τοὺς ἀθανάτους λεοντοθύμους τοῦ Λεωνίδα, μὲ τὸν ἀμάραντον στέφανον τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς δόξης. Ὅσοι μελετοῦν τὴν ἱστορίαν, ἰδρῶν βωμὸν θαυμασμοῦ, καὶ λατρείας εἰς τὴν ψυχὴν των, διὰ τοὺς πεσόντας εἰς τὴν μάχην αὐτὴν. Ὁ Λεωνίδας ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ πεδῖον τῆς μάχης τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῶν ἄλλων πολιτῶν διὰ νὰ μὴν χυθῇ αἷμα. Μένει φρουρὸς τῶν στενῶν αὐτὸς μὲ τοὺς 300 Σπαρτιάτας. Λαμβάνει τὴν ἀπόφασιν, ν' ἀμυνθῇ μέχρις ἐσχάτων, ἂν καὶ γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης θὰ εἶναι θάνατος ὄλων. Ὁδηγεῖ τοὺς λεοντοθύμους συντρόφους του εἰς τὸ μέσον τῶν ἐκθρικῶν τάξεων, διὰ ν' ἀνταλλάξῃ τὴν ζωὴν των μὲ τὴν ζωὴν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερων Περσῶν. Κατὰ τὴν

συμπλοκὴν συντριβοντας τὰ δόρατα τῶν περισσοτέρων ὀπλιτῶν, πίπτει ὁ Λεωνίδας, καὶ γύρω ἀπὸ τὸ νεκρὸ σῶμα του συνεχίζεται ἀγριώτερος ὁ ἀγὼν. Οἱ Σπαρτιάται μετὰ τὴν συντριβὴ τῶν δοράτων ἐπιτίθενται μὲ τὰς μαχαίρας των. Ἐρχονται τέλος εἰς τὰ χέρια καὶ πίπτει ὁ ἕνας μετὰ τὸ ἄλλον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἠττήθησαν οἱ Ἕλληνες εἰς τὰς Θερμοπύλας, καὶ οἱ Πέρσαι εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἐσπείραντες παντοῦ τὸν θάνατον καὶ τὴν καταστροφὴν. Ἡ Ἑλλάς τότε ὑπέστη μεγίστας καὶ βαρυτάτας ζημίας, ἀλλὰ τὸ ἡθικὸν κέρδος ἐκ τῆς ἡρωικῆς αὐτῆς θυσίας τῶν Θερμοπυλῶν, ὑπῆρξε μέγιστον. Δὲν ἀπέβη ματαία ἡ ἐθελοθυσία τῶν Σπαρτιατῶν, διότι διὰ μὲν τοὺς Ἕλληνας ὑπῆρξε παράδειγμα ἀξιομίμητον, δὲ τοὺς Σπαρτιάτας, παρόρμησις πρὸς ἐκδίκησιν. Ἡ αὐτοθυσία τῶν Θερμοπυλῶν ἡ ὁποία διὰ τοὺς Πέρσας ὑπῆρξε ἐπίδειξις τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας καὶ ἡρωϊσμοῦ, ἐπροξένησε βαθυτάτην αἴσθησιν καὶ τρόμον εἰς αὐτοὺς. Ἡ Ἑλλάς μὲ τὴν μάχην αὐτὴν, ἔδωκε εἰς τὸν κόσμον τὰ περισσότερα δάγματα θάρρους ἡρωϊσμοῦ, αὐτοθυσίας καὶ ὄλων τῶν μεγάλων πολεμικῶν ἀρετῶν. Ἐδωκε τρανὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα καὶ ἀξιομίμητα παραδείγματα αὐτοθυσίας. Εἶναι ἐπόμενον τοιοῦτους ἄνδρας νὰ θαυμάζωμεν καὶ νὰ εὐγνωμονοῦμεν, διότι καθαγιαζοῦν τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν καὶ τὸ ὁδηγοῦν ἀσφαλῆς εἰς τὸν δρόμον του. Τὸ ἔνδοξο παράδειγμά των, γίνεται ἀνεκτίμητος κληρονομία τοῦ ἔθνους. Εἰς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης ἡ Ἑλλάς τῆς ἀρχαιότητος συνήγειρε λίθινον λέοντα εἰς τὰ στενὰ διὰ τὸν Λεωνίδα, καὶ στήλην διὰ τοὺς πεσόντας μὲ τὸ περ' ὄφρημα ἐπίγραμμα: «ὦ ξεῖν' ἀγγέλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇ δε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΚΗΣ
Τάξις Η' Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Ἀλιανοῦ

ΤΕΧΝΗ

Ἄγαπῶ τὴν τέχνην γιατί εἶναι ἡ καλύτερα ἐντύ-
πωσις τῆς ζωῆς καὶ ἡ ὑπαρξίς μας ἐκφράζεται σίμ-
φωνα μὲ τὴν ψυχὴ τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν.

Μουσικὴ, θέατρο, χορός, ζωγραφικὴ, ἀρχιτεκτο-
νικὴ, τραγούδι καὶ ποίησις. Ὅλα τέχνη. Ἡ τέχνη
ἐκφράζεται μὲ τὸν καλύτερο τρόπο χωρὶς ἐπικινδύ-
νους ἀκροβατισμούς ὅτι δὲ μπορούμε νὰ παῦμε, ὅ-
τι δὲ μπορούμε νὰ προσπεράσωμε σιωπηλά.

Εἶναι τὸ μοναδικὸ φαινόμενο πού ἀνοίγει στή
φύση κι' ὕστερα στήν ψυχὴ. Ἡ ἐπ' στήμη ἴσως εἶναι
μεγάλη, μά, μόνο μεγάλη, ἐνῶ ἡ τέχνη μπορεῖ νὰ
εἶναι ἀπέραντη.

Εἶναι σάν ἕνα βλέμμα πού μπορεῖ νὰ βλέπῃ τόσο
παράξενα, πού μπορεῖ νὰ γεννᾷ σπινθηρὸς φωτός.
Ἄλλὰ ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς λογικῆς γίνονται παρά-
φρονες διαπράττουν ἐγκλήματα, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι
τῆς τέχνης δημιουργοῦν δόξα.

Ἐὰν ἤμουν καλλιτέχνης, θὰ αἰσθανόμουν ὅτι
τίποτ' ἄλλο στὴ ζωὴ δὲν θὰ μοῦ ἔδινε ὅ,τι θέλω.

Μὲ τὴ μαγικὴ κλίμακα τῆς τέχνης θ' ἀναζητή-
σωμε τοὺς πύργους τῆς σκέψεως ἀπ' ὅπου μπορούμε
νὰ δοῦμε τὸν κόσμον τῆς δημοφιλῆς καὶ τῆς ἀσκήμας.
Ἔτσι συγκεντρωμένοι στὴ σκέψι μπορούμε νὰ δια-
βάσωμε τὴ ζωὴ χωρὶς τὸ φόβο ὅτι ἕνα βέλος μπο-
ρεῖ νὰ διαπεράσῃ τὸ θώρακά μας.

Ἄρκετοὶ διαγωνισμοὶ ἔχουν δημοσιευθῆ. Κανεὶς
ὅμως σχετικὸς μὲ τὴν ποίηση. Διὰ τοῦτο σήμερα
προκηρύσσεται διαγωνισμὸς συνθέσεως ποιήματος.

Τίτλος — περιεχόμενον κατ' ἐκλογὴν. Οὐδεμίαν
ὅμως ἐργασία θὰ ἐλεγχθῆ ἂν δὲν φέρει «δλογρόφως
καὶ εὐαναγνώστως», τὴν ὑπογραφήν τοῦ Κ. φιλολό-
γου: Ἐλεγχος ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ. Τὰ ἀποτελέ-
σματα στὸ ἀμέσως προσεχές. Γράψετε ἀμέσως. Λί-
γα πράγματα μὲ νόημα καὶ μέτρον.

Ἐπαθλον πρώτου: 2 τόμοι, Ἄπο τὰ ποιήματα
τοῦ Δροσίη τούς: Γαλήνη—Φωτερά Σκοτάδια.

Διὰ τὸν δεύτερον: Ὁ τάφος τοῦ Κ. Παλαμά
Ἄπαντήσεις: Μέχοι καὶ τῆς 12ης Ἀπριλίου.

«Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΑΣ ΗΧΩ»

Καὶ ἔτσι στὰ ὄνειρά μου σκέφτηκα, ὅτι ἐτελείο-
ποίησαμε τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ ζοῦμε τὴ ζωὴ τῶν ἄ-
θανάτων,

ΣΟΝΙΑ ΜΟΥΓΓΛΑΛΗ

Η ΚΛ. Γ.Θ.Χ.

ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Ἀπ' τοὺς γύρω κανεὶς δὲν σέ[νοιώθει]	Ὅτ' λές τὸν πόνο σου σὲ πιὰ καρδιά
Κι' ἂν ἀσχημα πονᾷς χαρὰ του τόχει	Ἔμεινες μόνη σου ἢ αἰτία πιὰ;
Κι' ἂν δάκρυα καυτὰ τρέχουν τὰ μάτια	Κι' ἔτσι τώρα σὲ ζοῦν δάκρυα καὶ πόνοι
Κι' οἱ πόνοι τὴν καρδιά κάνουν κομμάτια	Κι' ὅσοι σὲ δοῦν ἄφωνη, μόνη.
Τρέφουντ' ὅλοι αὐτοὶ ἀπ' τὸ χυμὸ σου	Ὅλοι ρωτοῦν γιατί μέσα στὰ μάτια
Ἐένοιαστοὶ αὐτοὶ γελοῦν πόνος δικό σου	Ἔχ' ἢ λύπη στηθεὶ κυλοῦν ἄθωρα δάκρυα
Νὰ ζήσης πῶς μπορεῖς πού ἐχθροὶ καὶ φίλοι	Εἶνε γραφτὸ νὰ ζῆς ἔτσι θλιμένα
Ἄθελά 'ναι ἐχθροὶ σὲ νοιώθουν λίγοι	νὰ μὴ δῆς στὴ ζωὴ φίλο κανένα....

Νὰ κᾶμης σκέφτεσαι
θέληση σκέψης ποιᾷς
Νὰ ξεχάσης ἀπ' ἀγάπη
ἢ ἀπὸ πείσμα ν' ἀγαπᾷς;

ΑΛΚΗΣ ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΗΣ

ΘΑ ΜΕΙΝΗ

Τῶν ρόδων σβύνει ἡ δημοφιλῆ
λίγα φρύγανα σκόρπια πομένουν
τὸ πρῶτ' μπουμπουκάκια μικρὰ
τὸ δειλινὸ μαραμμένα πεθαίνουν.

Τ' ἄρωμα φεύγει ἢ φλόγα περνᾷ
ἀπομεινάρι στερνὸ τὸ κοτσάνι
καὶ θλιμένα μὰ πιστὰ μαρτυρᾷ
πῶς: μὰ ὑπαρξὴ ρόδινη ἐφάνη.

Κι' ἀπὸ σένα ἄς πάρῃ ὁ καιρὸς
ὅτι ὠραῖο καὶ ὁμορφο ἔχεις
καὶ ἄς γίνῃς λουλούδι γυμνὸ
σάν κοτσάνι τοῦ ρόδου ἄς μένης.

Θὰ μοῦ μείνη βαθιὰ στήν ψυχὴ
τῆς μορφῆς σου ἢ πρώτη εἰκόνα
λατρεμένη πιστὰ στὴ ζωὴ
νὰ φωτίξῃ τὸ δρόμο μ' αἰῶνια.

ΑΛΚΗΣ ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΗΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΑΝΟΙΞΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΦΙΛΗ

ΚΟΡΗ ΜΑΣ ΚΥΠΡΟ

Τὸ λήθαργο ἀφήν' ἡ φύση
κάτι τὴν κάνει καὶ ξυπνᾷ
κάθε κλαδάκ' ἔχει νὰ δείξῃ
φύλλα καὶ ἄνθη θαλερά.

Ἡ μυγδαλιὰ ἀνατριχιάζει
τὸ κλῆμα δάκρυσε κι αὐτό,
τὸ ῥόδο τὸ χλωρὸ χορτάρι
ἀφήνουν μύρου ἀνασασμό.

Μόλις χαράζει ἡ αὐγούλα
τῆ χαιρετοῦν Κορυδαλλοὶ
καὶ στήνουν γλέντια καὶ τραγούδια
μικροὶ μεγάλοι φτερωτοί.

Τ' ἀγέρι τ' ἀπαλὸ πού σβύνει
καὶ πού χαδ ἀόρικα φυσᾷ
τραγούδι μαγεμέν' ἀφήνει
σὲ δάση, θάλασσες, βουνά.

Πράσινο τὸ βουνὸ ἀπὸ πέρα
ἦσυχος κάτω ὁ γιαλὸς
εὐχάριστα τὰ μεσημέρια
καὶ ξάστερος ὁ οὐρανός.

"Ανοιξή! "Ονειρο ἡ φύση!
ὄλα γελοῦν καὶ τραγουδοῦν.
Θεῖα βουλή ὄλα κοιμίζει
καὶ λέει πάλι καὶ ξυπνοῦν.

Ἄθηνάσιος Δεικτικῆς
Ἄνεφ. Γυμν. Καστ. Κισάμευ

ΔΥΟ ΧΕΡΙΑ

Δυὸ χέρια θέλω νὰ ὑμνήσω
δυὸ χέρια καλλιτεχνικά
καὶ τάλαντα νὰ τραγουδήσω
δικὰ των μύρια κι ἀκριβά.

Δυὸ χέρια θέλω νὰ ρωτήσω
γιὰ νὰ μοῦ ποῦνε μυστικά
πῶς κατορθώνουν καὶ χαρίζουν
πνοὴ στὴν ὕλη κι ὁμορφιά.

Πῶς κατορθώνουνε καὶ φτιάχνουν
κόσμους λαμπροὺς φανταστικούς
πὸ ὅταν βρῖσκεσαι προστά των
θαρρεῖς πετᾶς στοὺς οὐρανοῦς.

Μ' αὐτὰ τὰ χέρια θὰ μιλήσω
ἀπόψε μὲς στὴν σιγαλιὰ
κι ὅσο μπορῶ θὰ προσπαθῆσω
πολλὰ νὰ μάθω μυστικά.

Αἰκατερίνη Ἀεράκη
Τάξις Η' Γ.Θ.Η.

"Όταν οἱ μπόρες τῆς ζωῆς
ξάφνου μὲ μαστιγώσουν
ποιοὶ θ'ἂν' αὐτοὶ πού θὰ βρεθοῦν
τὸν λόνον ν' ἀλαφρώσουν.

"Όταν ἡ μοῖρα ἄσπλαχνα
ἴσως νὰ μὲ πληγώσῃ
μονάχα κάποια φίλη μου
ξέρει πῶς θὰ μὲ σώσῃ.

Σὰν ἄγγελος παρήγορος
δύναμη θάρρος δίνει
καὶ μ' ἓνα λόγο τῆς γλυκῆς
τὸν κάθε πόνο σβύνει.

Κι εἶναι εὐτυχία ἀληθινὴ
μιὰ φίλη ν' ἀποκτήσῃς
γιατί ποτὲ δὲ θὰ μορῆς
μονάχος σου νὰ ζήσῃς.

Τσιρκάκη Νίτσα
Ἐμ. σφ. Σχολῆ Ἱερπ.

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟ ΗΛΙΟ

Σιγά-σιγά ἀνέρχεσαι, σὰν νᾶσαι βα-
(σιλέας
γιὰ τὴν περιοδεῖα σου, σ' ὄλας τὰς
(ἀτμοσφαιράς.

Ντυμένος στὰ δλόχρυσα, βαδίζεις
(στὸν αἰθέρα,
τὸν δρόμο πού σοῦ χίραξε, ὁ οὐρά-
(νιος Πατέρας.

Κι' ἀπ' τὸ μεγάλο ὕψος σου, τὸν
(κόσμο ὀλο φωτίζεις
καὶ τίς χρυσῆς ἀκτίνες σου, ἀδιάκο-
(πα σκορπίζεις.

Γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ζήσουνε, ἄν
(θρωποὶ, ζῶα, δένδρα
καὶ νὰ ὑμνοῦν ἀδιάκοπα, τὸν πλά-
(στη μας Πατέρα.

Ποῦ τέτοιο πλοῦτο ἀτίμητο, χαρίζει
(κάθε μέρα,
χωρὶς δῶρα καὶ χρήματα στὴν ἰδι-
(κή μας σφαῖρα.

Εὐλογημένο ἄς εἶν' λοιπόν, τὸ ὄνο
(μα τοῦ Πλάστη,
πού σέπλασε ὁ "Ἡλιε μιν, γιὰ νὰ
(σκορπᾷς χρυσάφι.

Στυλιανὸς Μ. Φραγκιῶδης
Τάξις Η' Γυμν. Σητείας

Τῆς Λευτεριάς σου πρόσμενε τὴν
(ῶρα
κόρη μας Κύπρο ἀγαπημένη.
Θὰ φύγουν μιὰ αὐγὴ οἱ ξένοι
κι' ἡ νύκτα τῆς σκλαβιάς σου ἡ μιν-
(ροφόρα.

"Ἡλιος δικαιοσύνης θὰ φωτίσῃ
τὸ δρόμο νὰ περάσῃ ἡ λευτεριά σου
καὶ θ' ἀγαπήσουν τὴν ἀδούλωτη
(καρδιά σου
κόσμοι ἀπ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση.

Εὐαγγελία Ἰωάν. Δρακίση
Τάξις Δ' Γυμν. Καστ. Πεδιαδος

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Κάποιες σκιὲς στὴ θύμησή μου
(τριγυροῦν.
φαντάσματα χλωμὰ τῶν περασμένων,
πνεύματα θλιβερά τῶν ξεχασμένων
γλυκιῆς ἀνατριχίλες μοῦ ξυπνοῦν.

Κάποια πνοὴ τ' ἀνέμου ἀργοσα-
(λεύει
τὰ φύλλα τὰ ριγμένα τῆς ψυχῆς μου.
Ἀνάμνησες γεννοῦν στὴ θύμησή μου.
δρυσὶά παλιὰ καὶ χάρη μαραμμένη.
Ἐφθβ. ψυχῆ»

ΤΑΚΗΣ ΜΗΤΣΑΚΑΚΗΣ
Β' Γ. Χ.

ΣΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ

Μέσα στὰ πεῦκα τριγυρίζεις καὶ
(ξεροβήχεις δυνατὰ
εἰς τὸν Θεὸ μόνον ἐλπίζεις καὶ ἡ
(καρδιά αὐτὸν ζητᾷ
Φυματικὸς δυστυχισμένος καὶ στὸ
(κορμὶ καὶ στὴ ψυχῆ
τίποτε πιά δὲν σ' ἀπομένει δὲν ἔ-
(χεις πλέον ἀντοχὴ
Μακρὰ ἀπ' τὸν κόσμο πού δὲ
ξέρει πῶς ὑποφάρεις καὶ πονᾶς
ἔχεις γιὰ σύντροφο τ' ἀγέρι στὶς
(μακρὲς ὥρες πού περνᾶς
Ἐέρεις πῶς σβύνει ἡ ζωὴ σου θο-
(λὸ τὸ δάκρυ ἀργοκυλᾷ
κι' εἶσαι στὰ πεῦκα μοναχός σου φί-
(λος γνωστὸς δὲν σοῦ μιλά.

ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
Η' Πρ.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

Ἡ λέξις Ἑλλάς εἶναι ἀπὸ τὸ ἴδιο θέμα τὸ Σέλας, Σελήνη καὶ Ἑλένη καὶ σημαίνει Φωτεινή;

Ἡ λέξις Προμηθεὺς δὲν σημαίνει τὸν προσορατικὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ παράγεται ἀπὸ μίαν Ἰνδικὴν οἶζα καὶ σημαίνει τὸν ἐφευρέτην πυρὸς μὲ προστριβήν;

Ἡ ὑψηλότερα κορυφὴ τῆς Εὐρώπης εἶναι τὸ Μὸν—Μπλάν; (Ἑλβετία);

Οἱ Ρωμαῖοι ἔδωσαν τὸ ὄνομα Ἀλβιὼν στὴν Ἀγγλία γιὰτὸ καθὼς ἀντίκρουσαν ἀπὸ μακρὰ τὸς λευκοὺς βράχους τῆς, τὴν ἔβγαλαν Ἀλμπα δηλ. Λευκή, καὶ οἱ Ἕλληνες στὴν γλῶσσα τους τὴν εἶπαν Ἀλβιῶν;

Οἱ Ἰάπωνες εἶναι οἱ καθαρότεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου;

Τὸ πολυτιμότερον μέταλλον εἶναι τὸ Ράδιον;
ΒΑΡΔΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Στ Β' Γ.Α.Ρεθ.

Εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουν 37 γλῶσσαι ἐκάστη τῶν ὁποίων ὁμιλεῖται τοῦλάχιστον ἀπὸ ἓν ἑκατομύριο ἄτομα;

Ἡ ὑψηλότερα κορυφὴ τοῦ Ὀλύμπου καλεῖται Μότικας ὕψους 2.918 μ;

Α. ΖΑΪΜΑΚΗΣ Ζα Πρ. Α' Γ.Α.Η.

1) Εἰς τὴν Αἰθιοπία ὑπάρχει ἓνα δένδρον τοῦ ὁποίου οἱ καρποὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς σαποῦνι;

2) Ἡ πυκνότης τῆς γῆς ὑπολογίζεται ἴση πρὸς 5,515 δηλαδὴ εἶναι 5 1)2 φορὰς περίπου βαρύτερα ἴσου ὄγκου ὕδατος;

3) Τὸ ναυτικὸ μίλι ἴσοῦται πρὸς τὸ μῆκος ἐνὸς πρώτου λεπτοῦ τῆς μοίρας τοῦ μεσημβρινοῦ εἰς γεωγρ. πλάτος 450;

Ἰσὸς ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

1) Γνωρίζετε ποῖον εἶναι τὸ ὑψηλότερον ἠφαίστειον τοῦ κόσμου καὶ ποῖον τὸ ὕψος αὐτοῦ;

2) Γνωρίζετε ποία ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ Ναπολέοντος Γ' ;

3) Γνωρίζετε πότε κτίστηκε τὸ μέγα σεινικὸν τεῖχος, πόσα μέτρα μῆκος ἔχει καὶ ποῖος αὐτοκράτωρ συνέλαβε τὴν ἰδέαν γιὰ τὸ κτίσιμο τοῦ τείχους;

4) Γνωρίζετε τί λέγεται Σάλλινον. Ποῖος τὸ ἀναφέρει καὶ ποῦ ;

5) Γνωρίζετε σὲ ποῖον μέρος τῆς γῆς βγαίνει τὸ καλύτερον ελαστικὸν κόμμη καὶ πῶς ὀνομάζεται τοῦτο;

6) Γνωρίζετε ποῖος ὑπῆρξε ὁ πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Κύπρου;

ΛΙΟΝΑΚΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ

Η' Ἰδιωτ. Γυμν. Ἀλικιανοῦ

Ἀπαντήσεις εἰς «Μαθ. Ἠχώ». Ἐπιθλον ἓνα ἐξαιρετικὸ βιβλίον.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

1) Ἡ Ρηνούλα εἶχε πάει μὲ τὴν ἀδελφή της στὸ σχολεῖο.

—Σ' ἀρῆση Ρηνούλα νὰ πᾶς καὶ ἐσὺ στὸ σχολεῖο; τὴν ρωτοῦν.

—Ναὶ ἀλλὰ στὰ διαλείμματα μόνο ἀπαντᾷ σοβαρῆ.

**

Ἄσκαλος: Δὲν μοῦ λὲς Νίκο ποῖα εἶναι τὰ σύνορα τῆς Θράκης πρὸς Βορρᾶν;

—Νίκος: Τὸ ὄρος Ροδόπη κύριε, Ὁ Γιωργάκης ἀφηρημένος διαψεύδει τὸν Νίκο λέγοντάς του ὅτι ἡ Ροδόπη εἶναι θεία του.

**

Δάσκ. Μποροῦμε Δημήτρη νὰ ἀντικαταστήσωμε τὴν ἐφημερίδα μὲ τὸ ραδιόφωνον;

—Δημήτρη: Ὁχι κύριε διότι δὲν μποροῦμε νὰ τυλίξωμε τίποτε μὲ τὸ ραδιόφωνον.

ΜΑΥΡΟΜΑΝΩΛΑΚΗΣ ΜΙΧ.

Τάξ. Στ' Γυμν. Βιάν.

Τὴν ὥρα τῶν Ἀρχαίων ὁ καθηγητὴς λέγει σὲ κάποιον μαθητὴν πὺ δὲν ξέρει τίποτα.

Καθηγ. Εἶσαι πολὺ ἀδύνατος μόνω νὰ προσέξης. Μαθητ. Μὰ ὄλοι μοῦ λὲν πῶς εἶμαι παχὺς καὶ πρέπει νὰ ἀδυνατίσω.

**

Δάσκαλ. Πότε ὁ Ἀλέξανδρος ἔξεστρά ευσεν εἰς τὴν Ἀσίαν;

Μαθητ. Προτοῦ νὰ πεθάνῃ Κύριε.

**

Ἄσκαλος (ὑστερα ἀπὸ ἓνα γερὸ μάλωμα πὺ ἔκανε μὲ τὴν μητέρα του, γιὰτὸ εἶχε δείρει τὴν μικρὴν του ἀδελφή, σκέπτεται).

«Δὲν κάνει λείει νὰ δέρω τὴν ἀδελφή μου, ἐπειδὴ εἶναι μικρότερή μου. Γιατὶ λοιπὸν ἐμένα μὲ δέρει ὁ πατέρας μου ἀφοῦ εἶμαι μικρότερός του.»

**

Μαμά: Βλέπεις Ντίνα τὰ πτυλάκια τὶ ἐνωρὶς πάνε νὰ κοιμηθοῦν;

Ντίνα: Ναὶ μαμὰ ἀλλὰ πηγαίνει καὶ ἡ μαμὰ μαζὶ τους.

ΦΡΑΓΚΙΛΛΑΚΗΣ ΜΑΝ.

Τάξ. Ζ' Γυμν. Σητ.

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΧΡΥΣΟΣΚΑΛΙΤΙΣΣΑ

Ένα από τὰ σεβάσματα προσκυνήματα στὸν τόπο μας, ἕνα γραφικὸ μοναστηράκι εὐρίσκεται φωλιασμένο στὴν κορφὴ ἑνὸς βράχου στὴν Ν. Δυτικὴν Κρήτη, 10 χιλιόμετρα βορείως τοῦ ἀκρωτηρίου Κρισοῦ ἢ ἱστορικὴ Μονὴ Χρυσοσκαλιτίσσης. Ἡ σημερινὴ μονὴ εἶναι κτισμένη ἐπὶ βράχου 40 περίπου μέτρων ὕψους, περιβρέχεται δὲ ἀπὸ θάλασσαν ἀπὸ Ν. καὶ Δ. ἥτις σχηματίζει ὄριον μήκους 100 καὶ πλάτους 40 μέτρων. Ἡ Μονὴ ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κισσάμου, ἀλλὰ ἀπέχει μόλις δύο χιλιόμετρα ἀπὸ τὰ σύνορα Κισσάμου—Σελίνου.

Εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται σήμερον ὁ νέος ναὸς ἦτο πλαλαιότερον σπήλαιον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ δύο ναῖδια τὸ ἐν ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου—ὡς καὶ ὁ νῦν—καὶ τὸ ἕτερον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Περὶ τῆς ἀρχαιοτάτης ἱστορίας τῆς Μονῆς ἐλάχιστα γνωρίζομεν. Ὁ ἱστορικὸς Ζαμπέλιος τὴν ἀναφέρει ὡς κοινόβιον τοῦ ἁγίου Νικολάου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δυνάμεθα ἀνευ ἀμφιβολίας νὰ παραδεχθῶμεν διότι ἐκατέρωθεν τῆς μονῆς ἦτο δύο ναῖδια ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τούτου. Ἀπὸ τὰ προαναφερόμενα ναῖδια τὸ ἐν διατηρῆται εἰς τὴν θέσιν «Σταυρός» τὸ δὲ ἄλλο εὐρισκόμενον εἰς τὴν θέσιν «Κατεβατὴ» ἀνεκαίνισθη καὶ ἐγκαινιάσθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Πότε ἡ μονὴ ὀνομάσθη Χρυσοσκαλιτίσσα εἶναι ἀγνωστον.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐδῶ ἐτάφη ὁ Καντανολέων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ δολοφονηθέντες. Ὁ Ζαμπέλιος γράφει. «...Οἱ νεκροὶ μετεκομίσθησαν διὰ Λάκκων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἐννέα χωρίων ἑκαστος ἐπὶ ἰδιαιτέρου φορέου... Τέρμα τῆς θλιβερᾶς ὁδοπορίας ὠρίσθη ὁ Ἅγιος Νικόλαος κοινόβιον κτισθὲν παρὰ τὰ σύνορα τῆς Κισσάμου ἐπὶ περιβλέπτου βράχου...

Οὕσα παραθαλάσσια ἢ μονὴ αὕτη κατὰ μέτωπον εἰς τὸν ἀπέραντον ὀρίζοντα περιφρονεῖ ἀπτότητα τὰς λυσσώδεις πνοάς τῆς Βαρβαρίας καὶ ὑπὸ τὸν ἀκράδαντον προμαχώνα ἀφίνει νὰ ἀποβράζη τὰς ὕβρεις του ἐπὶ τοὺς ἐπὶ τοὺς πρόποδας σκοπέλους τὸ ἀκαταπρόσβυτον πέλαγος τῆς Ἀφρικῆς...

Ἐνταῦθα παρεδέχθη τὰ τέκνα τῆς ἡ μητρῶα γῆ..

Κατερχόμενος τις τὸν Κορύβαντα τοῦ Σταυροῦ ἀτενίζει τὸν τάφον τοῦ Καντανολέου». (Ζαμπελίου Κρητικοὶ γάμοι σελὶς 537)

Οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω τρανώτερα ὑπάρχει. Κατὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς μονῆς εὐρέθησαν παλαιοὶ τάφοι καὶ ὁ κορύβας τοῦ Σταυροῦ (Νῦν Παχὺς Ἀρμός) ἀπέχει ὡς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν περὶ τὰ 500 μέτρα ἀπὸ τὴν μονήν.

Πότε καὶ πῶς ἐρημώθη ἡ μονὴ εἶναι ἀγνωστον. Εἰς τινα μέρη, κατὰ τὴν ἀνακαίνισιν, διεκρίνοντο ἴχνη ἀρχαίων κτιρίων.

Περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς μονῆς ὑπάρχον δύο παραδόσεις. α) Ὅτι ἡ μονὴ ἦτο πλουσιωιάτη καὶ

εἶχε ἐπίχρυσον τὸ τελευταῖον τῶν 98 σκαλοπατιῶν καὶ β) ὅτι πάντα ὑπάρχει ἕνα χρυσὸν σκαλί ἀλλὰ μόνον ἀναμάρτητος ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ τὸ δῇ.

Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς τουρκοκρατίας τὸ Πατριαρχεῖον διὰ νὰ πληρώσῃ βαρυτάτους φόρους ἐπώλησε τὴν πλουσίαν περιουσίαν τῆς Μονῆς καὶ ἀσφαλῶς τότε ἐρημώθη.

Κατὰ τὸ 1824 ὁ Ἰμβραῆμ ἔστειλε τὸν Κιοσέ-Μεχμέτ καὶ ἔκαμε τὴν φρικτὴν σφραγὴν τοῦ Λαφονισιοῦ τὴν ἡμέρα τοῦ Πόσχα. Ἡμποδίσθη ὅμως—κατὰ τὴν παράδοσιν—νὰ ἀνέβῃ εἰς τὴν ἐρειπωμένην Μονὴν ἀπὸ ἀγρία μελίτσια ἐμφωλεύοντα εἰς τὸ μικρὸν σπήλαιον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σημερινῆς Κλίμακος δεξιὰ τῶ ἀνερχομένου. Τὴν μονὴν ἀνεκαίνισεν πρῶτος εἰς Κυθήριος μοναχὸς ὁ Ἰωαννίκιος ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ πάλιν ἔμεινε ἔρημος ἡ μονή. Ἡ ἀναβίωσις τῆς μονῆς ἐγένετο κατόπιν κατὰ τῶ 1855 ὅτε τὴ προτροπῆ τοῦ τότε ἀρχηγοῦ Κισσάμου Ἐμμανουήλ Ἀναγνώστη Σκαλίδη ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Μονὴν ὁ μοναχὸς τῆς Μονῆς Ὀδηγητρίας Μανασσῆς Καραγιαννάκης ἢ Ἰλνιῆς ἢ Κουτσομύτης. Εὐτυχῶς ὁ Μανασσῆς δὲν εἶχεν τὴν τύχην τοῦ Ἰωαννίκιου διότι ἦλθεν εἰς βοήθειάν του καὶ ἄλλος μοναχός. Κατὰ τὸ 1886 ἀποθνήσκει ὁ Μανασσῆς ἀφίς εἰς τὴν μονὴν πολλὰ χρήματα καὶ περιουσίαν, ὑπ' αὐτοῦ δὲ ἠγοράσθη καὶ ἡ ἀργυρᾶ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος ἥτις εὐρίσκεται εἰς τὸν Ναόν, μεταβάς πρὸς τοῦτο εἰς τὴν Σμύρνην. Ἀργότερον ἐγκαθίσταται εἰς τὴν μονὴν ὁ Μανασσῆς Κατερινάκης ὅστις ἔλαβεν ὡς βοηθὸν τὸν Γεώργιον Πλοκαράκιν ὁ ὁποῖος χειροτονηθεὶς Ἱερομόναχος μετωνομάσθη Γρηγόριος. Ἐπὶ τοῦ Μανασσῆ—Γρηγορίου ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ νέου ναοῦ, κατὰ τὴν 9ην Μαΐου 1894 καὶ μέσα σὲ 3 μῆνας εἶχεν συντελεσθῆ ἡ ὅλη ἐργασία.

Κατὰ τὸ 1900 ἡ Χρυσοσκαλιτίσσα διελίθη ὁ δὲ προϊστάμενος αὐτῆς ἐγένετο ἐφημέριος τοῦ χωρίου Κούνενι. Ὁ ἀκούρατος αὐτὸς Λευίτης τῆ προτροπῆ καὶ παραινέσει τοῦ ἀειμνήστου ἐπισκόπου Δωροθέου Κλωναράκη διέμενε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Μονήν. Κατὰ τὸ 1940 ἡ Μονὴ ἐπανιδρύθη ὡς γυναικεῖα δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καὶ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως ἀξία λόγου εἶναι μία εἰκὼν τῆς κοιμήσεως ἥτις εἶχεν εὐρεθῆ εἰς τὸν ἀρχαῖον ναὸν καὶ ἔχει ἤδη τοποθετηθεῖ καὶ εἰς τὸν νέον, ἡ ὁποία κατὰ τὴν γνώμην ἐμπείρων ζωγράφων καὶ ἀρχαιοδιφῶν εἶναι ἔργον ὑπερχιλίων ἐτῶν!!!

Κατὰ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν ἡ μονὴ ἦτο καταφύγιον τῶν Ἀγγλων στρατιωτῶν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μετέβαινον οὕτοι εἰς τὴν Νοτίαν Παραλίαν τῆς Κρήτης διὰ τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Κατὰ τὴν 5)6)1943 ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Μονὴν γερμανικὸν φυλάκιον μέτρι τῆς 27)1)44 ὅτε ἐφυγεν ἀφοῦ κατέστρεψεν τὴν

Ο ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Εἰς ἓκ τῶν μεγαλυτέρων Ἑλλήνων ποιητῶν εἶναι καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀθανάτου ὕμνου εἰς τὴν Ἐλευθερίαν Διονύσιος Σολωμός, τοῦ ὁποίου ἐσπτάσσα μὲν τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τοῦ θανάτου του. Ὁ Διονύσιος Σολωμός ἐγεννήθη τὴν 8ην Ἀπριλίου τοῦ 1798 εἰς τὴν Ζάκυνθον, δηλαδὴ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπέθανε ὁ Ρήγας Φεραίος. Ἡ μοῖρα σοφὰ ἐταίριασε τὸ τέλος τοῦ ἔθνομάρτυρα μὲ τὰ μεγάλα σαλπίσματα, μὲ τὸ πρῶτον γλυκοχάραμα τοῦ ἄλλου ποῦ θὰ συνέθετε τὰ μεγάλα σαλπίσματα στὴ μουσικὴ συμφωνία τῆς τέχνης.

Ὁ πατὴρ του ὠνομάζετο Νικόλαος Σολωμός ἀνῆκεν εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν τοῦ τόπου τῶν λεγομένων εὐγενῶν, ὅστις καὶ ἀνῆγε τὴν καταγωγὴν του εἰς ἀρχαίαν οἰκογένειαν προερχομένην ἐκ Κρήτης.

Παιδίον ἀκόμη ἐδείκνυε ὁ Διονύσιος ἀσυνήθη ῥοπήν πρὸς τὴν ποίησιν, ἣ ὁποία ἐκαλλιεργεῖτο εἰς τὴν γεννέτεράν του, καθὼς μαρτυροῦσιν ὀνόματά τινα τὰ ὁποῖα παραμένουν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν νεωτέρων Ἑλληνικῶν γρμμμάτων. Ἀλλὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς παιδικῆς του εὐφυΐας χρεωστεῖ εἰς τὸν διδάσκαλόν του κα θολικὸν ἱερέαν Σάντον Ρώσσην. Ὁ πατὴρ τοῦ Σολωμοῦ ἀπέθανε τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1807, τὴν παραμονὴν δὲ τοῦ θανάτου τοῦ ἐνομιμοποίησε τὸν γάμον του μὲ τὴν Ἀγγελικὴν Νίκη, ἐκ τῆς ὁποίας προήρχετο καὶ ὁ μέγας ποιητὴς καὶ οὕτω κατέστη εἰς ἓκ τῶν κληρονόμων τῆς μεγάλης πατρικῆς περιουσίας.

Ἐπειδὴ οἱ εὐκατάστατοι τῶν Ἑπτανήσιων ἐσυνήθιζον τότε νὰ ἀποστέλουν τὰ τέκνα των πρὸς μόρφωσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὁ νέος Σολωμός τὸ 1808 μὲ τὴν φροντίδα τῶν κηδεμόνων του ἀπεστάλη εἰς Ἰταλίαν συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν δάσκαλόν του Ρώσσην διὰ νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν παιδευσιν. Ἐφοίτησε εἰς κάποιον σχολεῖον τῆς Βενετίας, ὅπου ὅμως δὲν ἔμεινε πολὺ λόγῳ τοῦ ἀτιθάσου χαρακτήρος του.

Ἐπειτα ἐφοίτησε εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Κρεμόνης καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παδίας. Βραβευθεὶς δὲ εἰς τὰ μαθήματα ρητορικῆς ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν χωρὶς ὅμως νὰ συμπληρώσῃ τὰς σπουδὰς του εἰς αὐτήν. Ἦδη τὸν εἶχε κατακτήσει ἡ ποίησις, πρὸς τὴν ὁποίαν μακρόθεν αἰσθάνθηκε σφεδρὰ τὰ πρῶτα ὀρμήματα τῆς ψυχῆς του.

Λέγεται ὅτι προτοῦ ἀκόμη μετατεθῆ εἰς τὴν Ἰταλίαν μίαν ἡμέραν ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐξοχὴν Μονὴν χαρακτηρίσας αὐτὴν Κέντρον Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

Ἡ Χρυσοκαλίτισσα εὐρισκομένη εἰς ἐρημικὸν καὶ παραθαλάσσιον μέρος ἐξυπηροεῖ τοὺς ναυαγοὺς ξηρὰς καὶ θαλάσσης οἱ ὁποῖοι καταφεύγουν εἰς αὐτήν.

Ἐδῶ τελειώνοντας θεωρῶ καθῆκον μου νὰ εὐχαριστήσω θερμότερα τὸν Ἀρχ. Γρηγόριον Πλοκαμῆκην καθὼς καὶ τὰς μοναχὰς Θ. Κολοκοτρώνη καὶ Ε. Βατσολάκη διὰ τὰς πληροφορίες τῶν περὶ τῆς μνημονευθείσης μονῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Ζ' Πρακτικοῦ Β' Γ. Α. Χανίων

μὲ ἓνα ὀμήλικόν του, ἔξαφνα ἠκούσθη τὸ λάλημα μιᾶς φλογέρας. Ἦστραψε τότε τὴν φαντασίαν του ἡ ἔξωτερικὴ φύσις τόσον, ὥστε ἐγύρισε πρὸς τὸν σύντροφόν του καὶ τὸν ἠρώτησε, εἰ αἰσθάνεται. Τίποτε ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ψυχρῶτος τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ἀπαντήσῃ συχνὰ εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς του.

Τοιοιουτρόπως ἐπρωτάκουσε τὴν μουστηριώδη φωνὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἡ φύσις προσκαλεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸν γεννημένον ποιητὴν.

Ὅτε κατόπιν ἐπέστρεψε εἰς τὴν Ζάκυνθον κατὰ τῆ 1818 διεκρίθη ἀποκλειστικῶς ὡς Ἰταλογνώστης καὶ Ἰταλόγλωσσος ποιητῆς.

Ἡ πρώτη νεότης διέρχεται εἰς τὴν Ζάκυνθον μεταξὺ τῶν φίλων του.

Λαμβάνει μέρος εἰς διασκεδάσεις, ἀσχολίας, περιπετειάς, συνδεόμενος μὲ πρόσωπα καὶ μὲ πράγματα τοῦ χαρκτηῆρος καὶ τῆς ἀρεσκείας του.

Ὁ ἱερός ἀγὼν γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία μας τὸν περιέλαβε μεταξὺ τῶν πρώτων ὑπερμάχων τῆς μεγάλης ἰδέας, ὅσο καὶ ἂν ἡ ξένη διοίκησις τῆς Ἑπτανήσου προσεπάθει νὰ παρακωλύει τοὺς ἐθνουσιασμοὺς τοῦ λαοῦ καὶ τὰ παλλόμενα αἰσθήματα τῆς φιλοπατρίας. Ἔτσι διεκρίθη τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα του, τὸ ὁποῖον ἔρρεπε μᾶλλον πρὸς τὰ λαϊκὰ ἰδεώδη. Ἀλλὰ τὸ ἐξαιρετικὸν γεγονός τὸ σημεῖωσαν μὲ ἀνεξάλειπτον σφραγίδα τὸν βίον του εἶναι ἡ ἔλευσις εἰς τὴν Ζάκυνθον τοῦ Σπυριδωνος Τρικούπη καὶ ἡ ἐπίσκεψίς του πρὸς τὸν ποιητὴν. Ὁ Τρικούπης ὑπέδειξεν εἰς αὐτὸν ὅτι προορισμός του δὲν ἦτο νὰ συνεχίσῃ τὴν Ἰταλικὴν ποίησιν ἀλλὰ νὰ καταστῇ πρωτοπόρος τῆς Ἐθνικῆς ποιήσεως τοῦ ἀναγεννωμένου Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Τὸ 1828 ἐγκαταλείπει τὴν Ζάκυνθον διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Κέρκυραν ὅπου παρέμεινε μέχρι τέλους τοῦ βίου του. Εἰς τὴν Κέρκυραν δύο τινὰ ἐπήρεσαν τὸν πνευματικὸν του βίον. Μία δίκη καὶ ἡ ποίησις. Τὴν δίκην ὑπέστη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1838 κατὰ τῶν ἀποπειραθέντων νὰ ὑπεισέλθουν ὡς δικαιούχοι εἰς τὴν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας περιουσίαν του. Τὴν ἐκέρδισεν εἰς τὰ δικαστήρια ἀλλὰ ἡ ὑπόθεσις τὸν ἀπησχόλησε ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τὴν κυρίαν ἀποστολήν του.

Τὸ δεύτερον ἀντικείμενον ὑπῆρξεν ἡ ποίησις.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του εἰς Κέρκυραν ἐκρίνετο ἀξίος καὶ ἀπελάμβανε τιμῆς καὶ θαυμασμοῦ ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας τῆς νήσου, μέχρι τὴν 21ην Φεβρουαρίου τοῦ 1857 ὁπότε μετὰ ἐπανειλημμένα ἐγκεφαλικά συμφορήσεις ἐτελεύτησεν τὸν βίον του Ἡ Κέρκυρα ἐπένησε καὶ τὸν ἐκήδευσεν μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα. Ἡ Ἑπτανησιακὴ Βουλὴ, πολιτεία, κοινωνία, παιδεῖα, νεότης, ἔρραναν μὲ ἄνθη τὸ μνήμα καὶ τὴν μνήμην του.

Τὸν Ἰούλιον δὲ τοῦ 1865 ὁ ἀδελφὸς τοῦ ποιητοῦ Δημήτριος μετέφερον εἰς τὴν γενέτειραν τὰ ὀστά του, ὅπου κατετέθησαν μετὰ τῆς προτομῆς του ἐντὸς μαυσωλείου ἐγερθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η' Πρ. Β. Γ. Α.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάποιος έπαρχιώτης σπούδαζε στην Αθήνα. Μια μέρα τόν έπεσεκέφθη ένας γέρος υπηρέτης του πατέρα του. Ήταν ντυμένος στα μαύρα και φεινόταν πολύ λυπημένος.

—Τι σουβγαίνει; τόν έρώτησε ξαφνιασμένος ο σπουδαστής.

—Ψόφησε ο γάτος μας, αποκρίθηκε ο γέρος.

—Ψόφησε; κι' από τι ο κακομοίρης;

—Ήταν κάμποσες μέρες άρρωστος, γιατί είχε φάει πολύ κρέας.

—Πολύ κρέας; και ποδ τδρισκε τόσο;

—Το κρέας από τα κακόμοιρα τάλογά μας.

—Τάλογα; ψόφησαν λοιπόν κι' αυτά;

—Ψόφησαν. Έπαθαν από υπερκόπωση. Μια μέρα, δλάκερη, φαντάσου, κουβαλούσαν νερό απ' τδ πηγάδι, χωρίς τόσο δά να διακόψουν.

—Και τι τδ κάματε τόσο νερό;

—Σβύσαμε την πυρκαϊά που έπιασε τδ σπίτι.

—Έπιασε φωτιά τδ σπίτι;

—Ναι! γιατί ξέχασαν να σβύσουν τα κεριά.

—Ποιά κεριά έννοεις;

—Της κηδείας

—Πέθανε λοιπόν κανείς;

—Ο πατέρατς σου!!!

Συνέβη τα πρώτα χρόνια της χρησιμοποίησεως του τηλεγράφου. Κάποιος Γάλλος στρατιώτης, που υπηρετούσε στο Αλγέρι, έγραψε στον πατέρα του να τδ στείλη τδ ταχύτερον ένα καινούργιο ζευγάρι παπούτσια γιατί αυτά που φορούσε είχαν παληώσει σε τρόπο που δέν φοριούνταν πιά.

Ο πατέρας πήγε στον παπουτσή του χωριού, άγόρασε τα παπούτσια αλλά δέν ένγνώριζεν πώς να τδ στείλη δια να φθάσουν τδ ταχύτερο.

—Τδ καλύτερο που έχεις να κάμης είναι να τηλεγραφήσης, τδ είπε τότε ένας πολύξερος συγχωριανός του.

—Ναι! μδ θα μου κόστιζε πολύ, αποκρίθηκε ο γέρος.

—Μπά, για όνομα τδ Θεού, είπε εκείνος. Δέν θα σου κοστίση απολύτως τίποτα. Να τι έχεις να κάμης δλο δλο. Θα τδ πάρης και θα τδ κρεμάσης στο σύρμα τδ τηλεγράφου με την διεύθυνση άπάνω και θα φθάσουν, που λές, «αύθημερόν».

Ο γέρος άκολούθησε την συμβουλή. Πήρε τα παπούτσια, τάδεσε μαζί, κρέμασε κι' ένα κομμάτι χαρτί με την διεύθυνση και πήγε και τάδεχλε στο σύρμα.

Μδ μόλις έφυγε, ένας ζητιάνος που παρηκολούθησε από μακριά την σκηνή, πλησίασε, έβγαλε τα πα

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Ο Βλάκας

Ο άνακριτής ρωτάει κάποιον μάρτυρα:

—Σε τι άπόσταση από τόν τόπο τδ δυστυχήματος θρισκόμαστε;

—Τέσσερα μέτρα και 68 εκατοστά.

—Μδ πώς μπορείτε να είσθε τόσο άκριθής;

—Τώξερα πώς θα μούκανε αυτήν την έρώτησι κανένας βλάκας και μέτρησα την άπόσταση!

Αποχρών λόγος

—Ποιάν θα διάλεγες για γυναίκα ανάμεσα σε μια βιολίστρια και μια πιανίστα;

—Την βιολίστρια.

—Και γ-ατί;

—Γιατί σ' έναν καυγά θα μπορούσαν να της κατεδάσω τδ βιολι στο κεφάλι.

Φρόνησις

—Γιατί αυτός ο άνθρωπος θαδίζει μέσα στις σιδηροδρομικές γραμμές.

—Φοβάται τ' αυτοκίνητα.

Δέν είχε βρή τόν δρόμο του

—Ο γιατρός τδ φρενοκομείου έπισκέπτεται κάποιον άρρωστο.

—Πώς σε λένε; τόν ρωτά.

—Βίκτωρ Ουγκώ άπαντά εκείνος.

—Καλά, την περασμένη εβδομάδα μου είπε ότι είσαι ο Μέγας Ναπολέων.

—Τότε δέν είχα βρή τόν δρόμο μου άκόμα άπαν τδ ο τρελλός.

ΠΑΝΤΕΛΙΔΑΚΗΣ ΕΥΑΓ.

Τάξ, Ζ' Β' Γ. Ρεθ.

λιά και τρύπια παπούτσια του, τδ κρέμασε στο σύρμα και φόρεσε τδ καινούργια που είχε άφισει ο γέρος.

Την άλλη ημέρα πήγε ξανά εις τδ μέρος πουχε κρεμάσει τα παπούτσια να ιδή αν πραγματικά είχαν φύγει!

—Μέγας είσαι, Κύριε! ήπε και έκαμε τόν Σταυρόν του. Αυτός ο τηλεγράφος παιδί μου, είναι θαυματοργό πράμα! Μέσα σε μια μέρα τδ παπούτσια έφθασαν κι' έλας στ' Αλγέρι κι' ο γυιός μου μου έστειλε τδ παλιά του για να με είδοποίηση πώς τδ λαβε... «αύθημερόν». Πανάθεμά τα!!

ΣΤΕΛΛΑ ΠΩΛΟΓΕΩΡΓΗ

Ηδ' Γυμν. Ρεθύμνης

ΠΕΝΝΟΜΑΧΙΕΣ

«Κι' όταν φυσά το μαϊστράλι...» Καθημερινή έκπομπή από 17.00—17.45 επιμέλεια, τραγούδι... (Έλεν Σ.)

«Μ. Γ = Τ. Γ.»

Χαιρετώ όλους -ες και σας κτυπώ μπαίνοντάς στις «πεννομαχίες». Luna T. Tossa μη χαιρέσα για τή νίκη γιατί θά χαθής στις μυριάδες τών αστέρων μου και θά επικρατήσω. Πράσινο αίμα στους πλανήτες μου έχω πολλούς με πράσινο αίμα και δέν θά φαίνεσαι ανάμεσά τους.

«Γαλαξίας»

Τρελλέ αεροπόρε τά.. έξοδα για τόν έαυτό σου πού είναι για τόν Δαφνί. Luna T. Tossa Ξαναμιλώ δέν έχω βοηθό είμαι άνικητη. Ίκαρε από πού τόν κατάλαβες; Νικολιό Ίντα κάνει τόν κοντό σου; Πράσινο αίμα πού με ξέρεις; Μπούλη πρέπει ν' άνοιξης κατάστημα... πιπίλων Κεραυνέ χάθηκες, έσβουσες!!

«Φροῦ - Φροῦ»

Φάντασμα: Σοῦ στέλνω ένα δεμάτι κουτόχορτο πού αν και τόν έχεις φάει μέχρι ρίζα θά σέ ώφελιση. Πρόσεξε τόν «ρούφηγμα». Θά σοῦ καθίσω στό λαιμό. Φαρμακοῦτες: Τί γινήκατε; πού όφειλεται ή σιωπή σας αυτή;

«Πράσινο αίμα»

Βρέ καλώς τόν Γαλαξία. Βλέπω κι' είσαι νταής μαζέψου όμως ξεχνάς πόσα μου χρωστάς; Ίκαρε πρόσεξε γιατί όταν φθάσω πάνω από τήν Πόμπια δέν θά σοῦ κρατώ... δέν θά σοῦ βλέπω, δηλαδή. Φροῦ - Φροῦ αρχίζομε τίς μπουνιές;

«Luna T. Tossa»

Πρωτοπαίνοντας στήν στήλη χαιρετώ όλους -ες είμαι έναντίον όλων και συμμάχους δέν δέχομαι. Προφυλαχθήτε τόν φάντασμα - χτυπά και άποκαλύπτει. Προφυλαχθήτε!!!

«Φάντασμα»

Κουζουλέ σεροπλανοφόρε κάτσε καλά γιατί θά σέ μπάσω στήν Σ.ύδα. Σακοβιά γυναίκες δέν βάζω στό μιγάτο μου γιατί είναι όγρουσουζες. Ίκαρε έμπα να δέν είμαι λεβέντης δηλαδή; Φαρμακοῦτες θά σας βάλω θέλει μέσα στό στιβάνι μου και όντε βγαίνω από τή χώρα θά σας πετάξω στόν Κλαδισό.

«Νικολιό»

Φροῦ - Φροῦ:

Σ' έπλασα στόν ύπνο - όπτασίας πλάσμα - και ξυπνώνιας είδα τ' όνειρό μου θαύμα

«Πράσινο αίμα»

Διγενή καλά σε, μην μιλάς γιατί μαζί με τόν Νικολιό θά σας σπάσω στό ξύλο. Ξέρεις με πιδ έχεις νά κάμης;

«Σακαβιάς»

Γιάννη Άγιάννη είμαι έγώ αντί του Ίαβέρη. Λοιπόν έμπρός, ός αρχίσωμε...

«Μπούλης»

Πράσινο αίμα θά σέ ρουφήξω σιάλα σιάλα. Για τόν άιάστημα σου δέν θά σέ σώση, Ίσως όμως τά πόδια σου...

«Φάντασμα»

Φαρμακοῦτες δέν μιλάτε; Άμ πώς! Τί λές φάντασμα; καλώς τονε. Κακομοίρη μου αν σ' αρχίσω θά βγαίνεις τήν άνηφορά του Αϊ - Γιάννη με 100 χιλ.

τήν ώρα. Άκοῦς;

«Γίγας»

Συμμαχῶ Διγενή. Φροῦ - Φροῦ ακόμα δέν έβαλες γνώση; Πρόσεξε μην χαθής έσύ.

«Κεραυνός»

Βρέ φαρμακοῦτες τί λέτε. Άν είμαι τέτοιος τότε έσεις είστε... ός μην τόν πῶ. Τί λές Ίκαρε, δέν χαλῶ [έγω τή φωνά μου για τόν Σταθμό σας. Μόνον στή σκάλα του Μιλάνου... τραγουδά.

«Έρωτόκριτος»

Φαίνεται πώς όλοι με φοβόσαστε. Γιατί δέν με χτυπάτε; Μμμμμ... Ποιός τολμά;

«Ρι-φι-φι»

Στείλωμε Ίκαρε στόν Ρ. Σ Β' Γυμνασίου τήν έκπομπή πού προτεινει (έμεις και ό κόσμος). Ή αν πολύ δύσκολο όμως για τίδέν ξέραμε τί ήθελες ακριβώς νά γράψωμε. Με τόν... κόσμο δέν έχωμε τίποτε, όλοι μας άγαποῦν. Μήπως οῦ βρήκες τί τόν άνήθικον; Άν ναί γράψε: Μ. Γ. Μαθητική Ήχώ Β.Γ.Α.Χ.

«Μ.Γ.=Τ.Γ.»

Σας παρακαλοῦμε και πάλι στέλνετε λίγα λόγια και έγκαίρωσ. Να αύριον θά έχωμεν άσφαλώς γράμματά σας πρέπει όμως σήμερα νά πάμε ύλη στό τυπογραφείον. Γι' αυτό στέλνετε τίς πεννομαχίες μόλις πάρετε τόν περιοδικόν. Όσοσ σταλοῦν αύριον 29 Μαρτίου θά δημοσιευθοῦν στό έπόμενο τεῦχος.

Με πολλή άγάπη

ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΔΚΗΣ

«Τὴν 17ην Μαρτίου ἤρχισεν εἰς τὸ γυμναστήριον τῆς πόλεως μας, παρουσίᾳ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ ἄλλων ἐπισήμων, τὸ σχολικὸν πρωτάθλημα βόλλεϋ—μπῶλ. Πρῶτος ἀγὼν, εἶχεν ὀρισθῆ ὁ ἀγὼν μεταξύ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτελέσθη, διετηρεύσαντος τοῦ Κ. Δρακωνά η. Κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμάς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς μὲ 2—0 σέτ: Τὸ πρῶτο σέτ ἔληξε μὲ (15—7) τὸ δὲ δεύτερον μὲ (15—11). Ἀμφότεραι αἱ ὁμάδες ἀγωνίσθησαν ὑπέροχα, τὸ δὲ ἰδιωτικὸν Παπαϊωάννου ἦτο ἄξιον καλυτέρας τύχης. Δεύτερος ἀγὼν εἶχεν ὀρισθῆ ὁ ἀγὼν μεταξύ τῆς ὁμάδος τοῦ Β΄. Γυμνασίου καὶ τοῦ Α΄. Γυμνασίου: Ὁ ἀγὼν ἐπραγματοποιήθη, μὲ ἀποτελεσματὴν πλήρη ὑπεροχῆν τοῦ Β΄. Γυμνασίου ἐναντίον τῆς ἀντιπάλου ὁμάδος, τὴν ὁποῖαν κατέβαλλε μὲ 2—0 σέτ. Τὸ πρῶτο σέτ ἔληξε (15—0). III (Ρεκόρ, τὸ ὁποῖον πραγματοποιεῖ μόνον ἡ ὁμάς τοῦ Β΄. Γυμνασίου) καὶ τὸ δεύτερον (15—9). Ὁ ἀγὼν παρουσίασε πολλὰς ἀξιολόγους φάσεις. Τὸν ἀγῶνα διετήτευσε ὁ Κ. Μπαλαφρούτας.

**

Ἐξ ἄλλου καὶ πάλιν διὰ τὸ σχολικὸν πρωτάθλημα τὴν 21ην Μαρτίου διεξήχθη ἀγὼν βόλλεϋ—μπῶλ μεταξύ τῶν ὁμάδων Β΄. Γυμνασίου καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς. Ὁ ἀγὼν εἶχεν ὀρισθῆ ὁ πλέον κρίσιμος ὄλων τῶν ἀγῶνων τοῦ πρωταθλήματος, τὸ ἀποτέλεσμα δὲ αὐτοῦ θὰ ἔκρινε ὁπωσδήποτε τὴν τύχην τοῦ πρωταθλήματος. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελεσεως του, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, ἄνω τῶν 1500, κατέκλυσαν ἐνωρὶς τὰς κερκίδας. Ὁ ἀγὼν ἔληξε 2—1 σέτ ὑπὲρ τοῦ Β΄. Γυμνασίου: Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος, οἱ παῖκται ἀμφοτέρων τῶν ὁμάδων, ἠγωνίσθησαν ὅσο ἦτο δυνατόν εἰς αὐτοὺς καλύτερον, καὶ τοιοῦτοτρό-

πως ὁ ἀγὼν ἔλαβε μορφή τιτανομαχίας, ἡ ὁποία δ ἤρκησε περὶ τὴν μίαν καὶ πλέον ὥραν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος πάντες οἱ παρακολουθούντες αὐτὸν φίλαθλοι, ἐζητοκραύγαζον ὑπὲρ τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης ὁμάδος, κατὰ τρόπον ζωηρὸν καὶ παταγῶδη. Μὲ τὸ μέρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς εἶχον ταχθῆ ἡ Ἐμπορικὴ Σχολὴ καὶ τὸ Α΄. Γυμνάσιον, ἐνῶ μὲ τὸ μέρος τοῦ Β΄. Γυμνασίου, τὰ δύο ἰδιωτικά καὶ τὰ κορίτσια τοῦ συμμαχοῦ καὶ φίλου Θηλέων. Τὸ πρῶτον σέτ κέρδισε ἡ ὁμάς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἐν συνεχείᾳ ὅμως τὸ Β΄. Γυμνάσιον ἀνέλαβε τὴν πρωτοβολίαν καὶ κατόρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ τῆς ἀντιπάλου ὁμάδος, κατὰ τὰ δύο ἐπόμενα σέτ, καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ ἀνακηρυχθῆ νικήτρια, μὲ τὸ προαναφερθὲν σκόρ.

Γενικῶς, ὁ ἀγὼν αὐτὸς δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ὁ καλύτερος ἀγὼν βόλλεϋ—μπῶλ τῆς περιόδου 1957—58, ἡ ὁμάς δὲ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἦτο ἄξια καλυτέρας θέσεως εἰς τὸ σχολικὸν πρωτάθλημα:

Τὸν ἀγῶνα διετήτευσε ἀμερολήπτως ὁ Κ. Κατσιβελάκης.

Τὴν νικήτριαν ὁμάδα ἀπετέλεσαν οἱ:

Χολακάκης, Λαδάκης, Γεωργουλᾶκης, Ψούνης, Κριαρᾶς Γαβριλάκης καὶ Στραστουδόκης.

**

Ἐπίσης διὰ τὸ σχολικὸν πρωτάθλημα, διεξήχθη ἀγὼν βόλλεϋ τὴν 23ην Μαρτίου μεταξύ τῶν ὁμάδων τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Κατάκη. Ὁ ἀγὼν παρουσίασε ἀρετὸ ἐνδιαφέρον, λόγω τοῦ ὅτι ἡ νικήτρια ὁμάς θὰ ἀντιμετώπιζε τὸ Β΄. Γυμνάσιον διὰ τὴν διεκδικησίαν τοῦ ἐπίζηλου τίτλου τῆς πρωταθλητρίας. Ὁ ἀγὼν ἔληξε μὲ 2—0 σέτ ὑπὲρ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ ἀδικεῖ πολὺ τὴν ὁμάδα τοῦ Ἰδιωτικοῦ Κατάκη, διότι ἂν καὶ ἠγωνίσθη κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἀγῶνος καλύτερα ἀπὸ τὴν Ἐμπορικὴν

ἐν τούτοις ἠττήθη ἀπὸ αὐτήν. Τὸν ἀγῶνα διετήτευσε πολὺ καλῶς ὁ κ. Τρέγγας.

Κατόπιν τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ, διὰ τὸν τελικὸν ἀγῶνα, κατακίησεως τοῦ πρωταθλήματος, θὰ ἀγωνισθοῦν τὴν 31ην Μαρτίου καὶ ἡμέραν Κυριακὴν, αἱ ὁμάδες τοῦ Β΄. Γυμνασίου καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Ὁ ἀγὼν προμηνύεται ἐνδιαφέρον, τὰ προγνωστικὰ δὲ πάντων, φέρουν ὡς βεβαίαν νικήτριαν τοῦ ἀγῶνος τὴν θρυλικὴν ὁμάδα τοῦ Β΄. Γυμνασίου (ἀπὸ τὸ στόμα τους καὶ στοῦ Θεοῦ τ' αὐτῶν).

Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν θὰ διεξαχθῆ καὶ ὁ ἀγὼν τοῦ Γυμνασίου Θηλέων μετὰ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς. (Παναγιᾶ μου βάλε τὸ χέρι σου!!)»
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΡΑΒΟΥΔΑΚΗΣ
Η΄. Β. Πρακτικοῦ

Α΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Τὴν 17ην Μαρτίου διεξήχθη εἰς τὸ γήπεδον τῆς πόλεως μας ὁ φιλικὸς ἀγὼν μεταξύ τῶν ὁμάδων τοῦ Λου Γ. Α. Ρεθύμνης καὶ τῆς Μικτῆς τῆς πόλεως μας. Ἄνω τῶν 1000 θεατῶν ἐζησαν τὸν δραματικὸν ἀγῶνα μεταξύ τῶν δύο τούτων ὁμάδων.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος ἀφίχθησαν ὁ κ. Γυμνασιάρχης τοῦ Λου Γυμνασίου, ὁ ἐπιθεωρητὴς Σωματικῆς ἀγωγῆς κ. Μαρνέλος οἱ κ. κ. καθηγηταὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Τὴν 3.45' κατέρχεται εἰς τὸ γήπεδον ὁ διαιτητὴς κ. Καλδερήμης, καὶ μετ' ὀλίγον παρετάχθησαν ἀμφότεραι αἱ ὁμάδες ἐπὶ τοῦ γηπέδου ὁ ἀγὼν ἔληξε μὲ τέρματα 2—2.

Ὀλόκληρος ἡ ὁμάς τοῦ Γυμνασίου ἐπαιξε ἕνα ὑπέροχο παιχνίδι καὶ ἀπέσπασε τοιοῦτοτρόπος τὸν θαυμασμὸν ὄλων τῶν φιλάθλων. Ἐξαιρετικῶς δὲ διεκρίθησαν ἐκ τῆς ὁμάδος τοῦ γυμνασίου ὁ τερματοφύλαξ Πυγούνακης, ἀπὸ τὴν ἄμυνα, οἱ Ἄνυφανταντάκης Μ. καὶ Πυγούνα-

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΕΚΘΕΣΙΣ :

Διατι ὁ Ἑλλην ἀρχιτέκτων ἐνδείκνυται νὰ σπουδάσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΑΛΓΕΒΡΑ :

Ζήτημα 1ον. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\frac{\chi\psi}{5\chi+4\psi} = 3, \frac{\chi z}{3\chi+2z} = 4, \frac{\psi z}{3\psi+5z} = 3$$

Ζήτημα 2ον. Νὰ προσδιορισθοῦν οἱ μὴ ἀρνητικοὶ ἀκέραιοι ἀριθμοὶ χ, ψ, z, η ἐκ τῆς ἐξισώσεως $\chi+4\psi+24z+120\eta = 782$ καὶ τῶν ἀνισοτήτων : $0 < \chi < 4, 0 < \psi < 6, 0 < z < 5$. Ποῖον πρόβλημα τῆς πρακτικῆς ἀποδίδει ἡ ἀνωτέρω ἀλγεβρικὴ διατύπωσις ;

Ζήτημα 3ον. Ἄερο αὐτῆς ἀνερχόμενος κατακορύφως μὲ σταθερὰν ταχύτητα v , ἀφήνει ἀπὸ τινος ὕψους νὰ πέσῃ ἐλευθέρως μία βόμβα τὸν ἕχον τῆς ἐκρήξεως τῆς ὁποίας συλλαμβάνει μετὰ χρόνον t . Εἰς ποῖον ὕψος εὐρίσκετο ὁ ἀεροναύτης ὅταν ἐξεργάγῃ ἡ βόμβα; Ἡ ἀντίστασις τοῦ ἀέρος δὲν θὰ ληφθῇ

κῆς Π. καὶ οἱ Παπαλεξάκης, Κλειδαρᾶς, Κλαφινάκης, Γυπαράκης καὶ ὁ Σπανιδάκης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Ζ'. Πρ. Αὐθ. Γ. Α. Ρεθύμνης

**

Τὴν 13ην τρέχοντος μηνὸς Μαρτίου ἐδόθησαν δύο συναντήσεις βόλλεο-μπῶλ εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Γυμνασίου Πόμπιας μεταξὺ τῶν ομάδων Ε' Γυμνασίου Πόμπιας Ε' Γυμνασίου Μοιρῶν καὶ Στ' Γυμνασίου Πόμπιας—Στ' Γυμνασίου Μοιρῶν. Κατὰ τὴν πρώτην συνάντησιν ἦτοι Ε' Γυμν. Πόμπιας καὶ Ε' Γυμν. Μοιρῶν νικήτρια ἐξήχθη ἡ ὁμάς τοῦ Γυμνασίου Πόμπιας μὲ σέτ 2—0 45—27.

Κατὰ τὴν δευτέραν συνάντησιν, νικήτρια ὁμάς ἐξήχθη ἡ Στ' τοῦ Γυμνασίου Μοιρῶν μὲ σέτ

ὑπ' ὄψιν. Ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς βαρύτητος ἔστω g καὶ ἡ ταχύτης τοῦ ἤχου εἰς τὸν ἀέρα v . Ὑπενθυμίζεται ὅτι σῶμα μὲ ἀρχικὴν ταχύτητα ἀνόδου v_0 θὰ ἔχη κατέλθῃ μετὰ χρόνον t κατὰ $-v_0 + \frac{1}{2}gt^2$.

Ζήτημα 4ον. Ὅδὸς πρόκειται νὰ διέλθῃ ὑπὲρ περιοχῆν τινὰ ἐπιγεφύρας. Ἡ γέφυρα θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ σειρᾶς βάρων κατὰ ἴσας ἀποστάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐδραστοῦν αἱ φέρουσαι δοκοί, τὰ καλούμενα ζεύγματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων πάλιν θὰ ἐδραστοῦν ἡ κυρίως ὁδός, τὸ ἄλλωζ καλούμενον κατὰ τρωμα. Ἡ ἀπόστασις τῶν βάρων δύναται νὰ ἐκλεγῇ μικροτέρα ἢ μεγαλύτερα. Ὅσον μεγαλύτερα ἐκλέγεται αὐτὴ μειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν βάρων, ἀλλὰ αὐξάνεται ἡ δαπάνη κατασκευῆς ζευγμάτων. Δύναται νὰ τεθῇ ὅτι ἡ δαπάνη κατασκευῆς ἐκάστου ζεύγματος εἶναι ἀνάλογος τοῦ τετραγώνου τοῦ μήκους αὐτοῦ, δηλαδὴ τῆς ἀποστάσεως τῶν βάρων ἐφ' ὧν ἐδράζεται. Ἀφ' ἐτέρου ἡ δαπάνη ἐκάστου βάρου, ὑποτιθεμένου ὅτι ἡ γέφυρα θὰ διέλθῃ εἰς ὀρισμένον ὕψος ὑπὲρ τὸ ἕδαφος, δύναται νὰ ληφθῇ ὡς σταθερά, ἦτοι ἀνεξίτητος τῆς ἀποστάσεως καθ' ἣν θὰ τοποθετηθῶν

τὰ βάρου. Τέλος ἡ δαπάνη τοῦ καταστρώματος δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἀποστάσεως τῶν βάρων. Νὰ δειχθῇ ὅτι ὑπάρχει μία ὀρισμένη ἀπόστασις τῶν βάρων δὲ τὴν ὁποίαν ἡ συνολικὴ δαπάνη καθίσταται ἐλαχίστη. Νὰ δειχθῇ ἐπίσης ὅτι ἡ οἰκονομικότερα αὕτη ἀπόστασις εἶναι ἐκεῖνη διὰ τὴν ὁποίαν ἡ δαπάνη διὰ τὰ βάρου εἶναι ἴση μὲ τὴν δαπάνην διὰ τὰ ζεύγματα. (Ὁ ἀριθμὸς τῶν βάρων νὰ ληφθῇ ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζευγμάτων καὶ οὐχὶ κατὰ 1 μεγαλύτερος). Ὑποτιθεμένου ἀφ' ἐτέρου ὅτι ἡ δαπάνη κατασκευῆς τοῦ βάρου εἶναι ἀνάλογος τοῦ ὕψους αὐτοῦ, νὰ εὐρεθῇ πῶς μεταβάλλεται ἡ ὡς ἄνω οἰκονομικότερα ἀπόστασις τῶν βάρων, ὅταν μεταβληθῇ τὸ ὕψος ὑπὲρ τὸ ἕδαφος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διέλθῃ ἡ γέφυρα.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ :

Ζήτημα 1ον. Δίδονται δύο ὀρθογώνιοι ἀσύμβατοι εὐθεῖαι Αχ καὶ Βψ. Ἐπὶ τῆς Αχ λαμβάνομεν σημείον Σ₁ καὶ ἐπὶ τῆς Βψ σημείον Σ₂. Θετόμεν ΑΣ₁= χ καὶ ΒΣ₂= ψ . Νὰ ἀποδειχθῇ α) ὅτι διὰ νὰ εἶναι $\chi+\psi = \Sigma_1\Sigma_2$ πρέπει $\chi\psi = 2a^2$, ἐνθα ΑΒ=2a καὶ ΑΒ ἡ κοινὴ κάθετος τῶν ἀσύμβάτων εὐθειῶν καὶ β) Νὰ δειχθῇ ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ τετραέδρου Σ₁ΑΒΣ₂ εἶναι σταθερὸς ὅταν $\chi+\psi = \Sigma_1\Sigma_2$.

Ζήτημα 2ον. Δίδονται δύο περιφέρειαι ἐφαπτόμεναι ἀλλήλων ἐξωτερικῶς μὲ κέντρα Κ₁ καὶ Κ₂ καὶ ἡ κοινὴ ἐφαπτομένη αὐτῶν ΑΒ ὡς καὶ ἡ περιφέρεια μὲ κέντρον Κ₃ καὶ ἐφαπτομένη ἐξωτερικῶς τῶν δύο πρώτων καὶ τῆς κοινῆς ἐφαπτομένης. Ἐὰν ρ₁, ρ₂, ρ₃ εἶναι ἀντιστοιχῶς αἱ ἀκτῖνες τῶν τριῶν περιφερειῶν, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι μεταξὺ αὐτῶν ὑφίσταται ἡ σχέσηις :

$$\frac{1}{\rho_1} + \frac{1}{\rho_2} + \frac{1}{\rho_3} = 2 \left[\frac{1}{\rho_1\rho_2} + \frac{1}{\rho_2\rho_3} + \frac{1}{\rho_3\rho_1} \right]$$

Ζήτημα 3ον. Δίδονται δύο τετράγωνα ΑΒΓΔ καὶ ΑΒΕΖ τεμνόμενα καθέτως. Ἐπὶ τῶν διαγωνίων ΑΓ καὶ ΒΖ, θεωρουμένων ὡς

2—0 33—28.

Κατὰ τὴν 14ην κατ' ἀπόφασιν τοῦ σεβαστοῦ μας συλλόγου ἐκάμαμε μίαν ἐκδρομὴν εἰς τὸ πέραν τῆς κωμοπόλεως εὐριστόμενον γήπεδον. Ἐκεῖ ἐδόθησαν δύο ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις μεταξύ τῶν ομάδων τῆς Ε' καὶ Στ' τάξεως. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο 0—0.

Ἡ δευτέρα συνάντησις ἐδόθη μετοξὺ τῶν ομάδων τῆς Ζ' καὶ Η'. Παρὰ τὴν ἐδαφικὴν ὑπεροχὴν τῆς Ζ' ἡ Η' ἐπεβλήθη αὐτῆς μὲ 1—0. Τὴν νικήτριαν ὁμάδα ἀπέτελεσαν οἱ: Ἀποστολάκης Χαράλ, Ἐπιταμνητᾶκης Εὐάγ. Μπιτσακάκης Ἐμμ., Τρουλλινάκη Γεώργ., Φασουλᾶκης Στυλ., Μπιτσακάκης Σταύρος, Βολοσυράκης Κων/νος, Μπερκάκης Φ., Πετειναράκης, Γεωργουλᾶκης. ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ ΜΙΧ.

ἄξόνων, μὲ θετικὰς φορτῆς τὰς ΑΓ καὶ ΒΖ λυμβίνουμεν τὰ σημεῖα Σ₁ καὶ Σ₂ ὥστε ΑΣ₁=ΒΣ₂=λ. Νὰ δειχθῇ α) ὅτι ἡ Σ₁Σ₂ μένει παράλληλος πρὸς δοθὲν ὄρισημένον ἐπίπεδον καὶ β) Νὰ εὗρεθῇ ὁ γ τόπος τοῦ μέσου τοῦ τμήματος Σ₁Σ₂.

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

Ζήτημα 1ον. Δίδει α κύκλος κέντρου Κ καὶ ἀκτίνος ρ. Ἐτερος κύκλος κέντρου Κ' τέμνει τὸν πρῶτον εἰς τὰ σημεῖα Α καὶ Α'. Ἡ ἀκτίς Κ'Α εἶναι ἐφαπτομένη εἰς τὸν κύκλον Κ καὶ ἡ γων. ΑΚΚ' = ω. Ἐστωσιν Η ἡ τομὴ τῆς κοινῆς χορδῆς ΑΑ' μετὰ τῆς διακέντρου ΚΚ' καὶ Ε καὶ Ε' τὰ σημεῖα τομῆς τῆς διακέντρου ΚΚ' μετὰ τῶν κύκλων Κ' καὶ Κ ἀντιστοίχως Ζητεῖται νὰ προσδιορισθῇ ἡ γωνία ω κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ΕΕ' = μ. ΑΚ, ὅπου μ δοθεὶς ἀριθμὸς. Διερεύνησις. Ἐάν μ = √3 - 1 νὰ ὑπολογισθῇ ἡ γωνία ω.

Ζήτημα 2ον. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἰς πᾶν τρίγωνον ἰσχύει ἡ σχέσις :

$$(\beta - \gamma)^2 \sigma^2 \frac{A}{2} + (\gamma - \alpha)^2 \sigma^2 \frac{B}{2} + \alpha - \beta^2 \sigma^2 \frac{\Gamma}{2} = \frac{3(\alpha - \beta)(\beta - \gamma)(\gamma - \alpha)^2}{E}$$

Ζήτημα 3ον. Ἐκ σημείου Κ, κειμένου ἐκτὸς τοῦ ὀριζοντίου ἐπίπεδου ΑΒΓ, ἀγεται ἡ κάθετος ἐπ' αὐτὸ ΚΑ ἥτις εἶναι 315,06 μέτρα. Αἱ εὐθεῖαι ΚΒ καὶ ΚΓ σχηματίζουν μετὰ τῆς κατακορύφου ΚΑ τὰς ἴσας γωνίας ΑΚΒ καὶ ΑΚΓ, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἰσοῦται μὲ 50° 19' 42". Νὰ ὑπολογισθῇ ὁ ὄγκος τῆς πυραμίδος ΚΑΒΓ ὅταν ἡ γωνία ΒΚΓ = 30° 35' 28".

ΦΥΣΙΚΗ

Ζήτημα 1ον. Σῶμα βάλλεται κατακορύφως πρὸς τὰ ἄνω μὲ ἀρχικὴν ταχύτητα V₀=100m/sec εἶναι δὲ g=10 m/sec. Ζητοῦνται α) τὸ μέγιστον ὕψος β) ὁ χρόνος καὶ δν τὸ κινητὸν φθάσει εἰς ὕψος 400 μ. καὶ γ) ἡ ταχύτης τὴν ὁποίαν ἔχει μετὰ πάροδον 6 sec καὶ 12sec.

Ζήτημα 2ον. Πόσας συλλαβὰς δύναται ν' ἀκούσῃ ὡς ἠχὼ ὁ ἄν-

θρωπος εὗρισκόμενος εἰς ἀπόστασιν 198 m ἀπὸ κωλύματος, ὅταν ἐμφωνῇ τὰς συλλαβὰς ὑπὸ ρυθμὸν 5 συλλαβῶν κατὰ δευτερόλεπτον ; (ταχύτης διαδόσεως τοῦ ἤχου 332 m/sec).

Ζήτημα 3ον. Δύο φωτεινὰ πηγὰ τοποθετημένα εἰς Α καὶ Β ἔχουν ἀντιστοίχως ἐντάσεις I₁ καὶ I₂, τῶν ὁποίων ὁ λόγος εἶναι $\frac{I_1}{I_2} = \sqrt{3}$

Περὶ τὸ σημεῖον Ο, μέσῳ τῆς ΑΒ περιστρέφεται στέλεχος μήκους ΟC=ΟΑ εἰς τὸ ἄκρον C τοῦ ὁποίου εὕρεσκειται λευκὸν διάφραγμα, τὸ ὁποῖον παραμένει πάν ὅτε κάθετον πρὸς τὴν ΑΒ. Ζητεῖται ἡ γωνία ω=COB διὰ τὴν ὁποίαν αἱ δύο ὄψεις τοῦ διαφράγματος τοῦτου, θὰ φωτίζονται ἐξ ἴσου ὑπὸ τῶν δύο πηγῶν.

Ζήτημα 3ον. Δύο ἀγωγοὶ ἀντιστάσεων R, R' συνδέονται διὰ τῶν ἄκρων λων πρὸς τοὺς πόλους μιᾶς συστοιχίας συσσωρευτῶν ὀλικῆς ΗΕΔ. Ε καὶ ἑσωτερικῆς ἀντιστάσεως ἀμελητέας. Ὁ εἰς τῶν ὀπλισμῶν συμπυκνωτοῦ χωρητικότητος C συνδέεται διὰ ἀγωγοῦ μὲ τὸ μέσον τῆς ἀντιστάσεως R καὶ ὁ ἄλλος ὀπλισμὸς μὲ σημεῖον τὸ ὁποῖον διαιρεῖ τὴν ἀντίστασιν R' εἰς δύο τμήματα τῶν ὁποίων ὁ λόγος εἶναι χ. Ζητεῖται :

- 1) Νὰ ὑπολογιστοῦν αἱ ἐντάσεις i₁, i₂ τῶν ρευμάτων τὰ ὁποῖα διατρέχουν τοὺς δύο ἀγωγούς.
- 2) Νὰ μελετηθῇ πῶς μεταβάλλεται τὸ φορτίον τοῦ συμπυκνωτοῦ συναρτήσει τοῦ χ. Ἀριθμητικὴ ἐφαρμογὴ R = 100 ohm R' = 150 ohm, E = 40 volt, C = 1 μf, χ = 1/2 (νὰ ὑπολογισθοῦν i₁, i₂, καὶ τὸ φορτίον τοῦ συμπυκνωτοῦ).

ΧΗΜΕΙΑ

Ζήτημα 1ον. Βιομηχανικὰ μέθοδοι παρασκευῆς τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος. Κράματ· Χαλκοῦ

Ζήτημα 2ον. Ἄμυλον. Εἰς ποίας κατηγορίας ὀργανικῶν ἐνώσεων ὑπάγεται τὸ ἄμυλον καὶ τίνα ἄλλα σώματα ὑπάγονται εἰς αὐτήν. Εὔρεσις, παρασκευὴ καὶ ἰδιότητες τοῦ ἄμυλου. Ποῖων σημαντικῶν βιομηχανικῶν ἀποτελεῖ τὸ ἄμυλον τὴν πρώτην ὕλην, ποίας προελεύσεως ἄμυλον χρησιμοποιεῖται ἐν ἐκάστη τούτων καὶ εἰς ποίας κατεργασίας ὑποβάλλεται ἐν αὐταῖς πρὸς λήψιν τοῦ ἐπιδιωκομένου ἔκαστοτε προϊόντος

Ζήτημα 3ον. Ἐπὶ ὀδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐπιδρῶν ἐν θερμῷ 8,7 gr ὑπεροξειδίου τοῦ μαγγανίου. Τὸ παραγόμενον ἀέριον ἐνοῦται χημικῶς μὲ ἴσον ὄγκον ὀρογόνου, τὸ δὲ προϊόν τῆς ἐνώσεως ταύτης διαβιβάζεται διὰ διαλύματος νιτρικοῦ ἀργύρου. Ποῖον στερεὸν σῶμα καὶ εἰς ποῖον βάρος θὰ παραχθῇ τότε ἐντὸς τοῦ διαλύματος τούτου; (Mn=55, Cl=35,5 Ag=108).

Ζήτημα 4ον. Πόσον βάρος χλωριούχου ἄμμωνίου δέον νὰ κατεργασθῇ μετὰ διαλύματος καυστικοῦ να-

τροῦ, ἵνα τὸ ἐκείθεν παραγόμενον ἀέριον προϊόν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἐξουδετέρωσιν 19,9 gr θειικοῦ ὀξέος περιεκτικότητος 50%. Ποῖον τὸ βάρος τοῦ προϊόντος τῆς ἐξουδετερώσεως ταύτης; (N=14, O=16, S=32, Cl=35,5).

Ζήτημα 5ον. Δι' ἐπιδράσεως ὕδατος ἐπὶ 20 gr ἀγοραίου ἀνθρακασβεστίου παράγεται ἀέριον, ὅπερ ὀξειδοῦται πλήρως. Τὰ προϊόντα τῆς καύσεως ταύτης διαβιβάζονται διὰ μέσου περισσεύσεως ὀδροξειδίου τὸ β ρίου, ὅτε καθιζάνει ἀδιάλυτον στερεὸν σῶμα βάρους 98.5 gr. Ποία ἡ ἑκατοστιαία περιεκτικότης τοῦ ἀγοραίου ἀνθρακασβεστίου εἰς καθαρὸν ἀνθρακασβεστίν; (C=12, Ca=40, Ba=137)

TESTS

143) Ἐχει καθημερινῶς σ' ὄλον τὸν κόσμον τὴν μεγαλύτεραν κυκλοφορίαν, λαμβάνεται δὲ ἐξ ἴσου ἀπὸ πλουσίους καὶ πτωχοῦς μορφόμενους καὶ ἀμορφώτους.

144) Ὅλα τὰ πράγματα μπορεῖτε νὰ τὰ πιάσετε εἴτε μὲ τὸ δεξιὸ εἴτε μὲ τ' ἀριστερὸ σας χέρι. Ὑπάρχει ὁμως κάτι ποῦ μόνο μὲ τὸ δεξιὸ σας χέρι μπορεῖτε νὰ τὸ πιάσετε.

Β. Στρ· βουδ· κης
Ηβ' Πρακτ.

145) Θεοῦ τὸ πρῶτο μου, τ' ἄλλο μου μάντης. Τὸ ὄλον μου ἤρωας ἀρχαῖος Σπαρτιάτης.

Ἄντ. Τελ· κης
Ε' Γυμν. Π· κλιοςχ.

146) Ποῖο κράτος βγάζει ὡς συμπέρασμα τὴν βία ;

147) Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου καὶ ἂν μ' ἀποκεφαλίσῃς βασιλεύει τῆς Πελοπίου εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς.

Μ. Καταρακῆ;
Η' Γυμν. Πόμπικε

148) Κάτι ποῦ λάμπει ἂν ἐνώσῃς μὲ κάτι ποῦ συντριβεῖ, εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς κάτι ποῦ καταστρέφει παλάτι καὶ καλύβι.

149) Ποῖος ἤρωας τοῦ Τρωϊκοῦ ἀναγωραμματισμένους λέγει μίαν Ἡπειρόν ;

Νεῦλα Πρακτικῆς
Η' Γυμν. Πόμπικε

150) Ἀπὸ γνωστὸ σου ποταμὸ τὰ δύο μεσαῖα ἂν βγάξεις ἓνα πελώριο στήν στιγμὴ φίδι παρουσιάζεις.

Δ. Ἀποστολακῆς
Γα' Β.Γ.Χ.

151) Ὁ πατήρ μου ἐγέννησε ἐμὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς μου· ἐγὼ δὲ ἐγέννησα τὴν γυναῖκα μου οἱ δὲ υἱοὶ τῆς γυναίκος μου ἐγέννησαν τὴν μητέρα τοῦ πατρὸς μου.

Ἐμμ. Ἀνδρουλιδακῆ;
Ε' Γυμν. Ἰερ· κ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Φίλοι μας συμμαθήτριες και συμμαθητές μας. Απαντούμε με όλη μας την χαρά στα γράμματά σας:

Καρυγιάννη Σοφία Γ. Ίερπηέτρας. Ύστερεί τοῦτο σου τὸ ποίημα Πρέπει νὰ πρωτοδιαβάσῃς σχετικὰ μὲ ποιήματα.

Κατοράκη Μιχ. Γ. Πόμπις Φίλε μας, συμφωνοῦμε μὲ τὰ γραφόμενά σου. Σὲ εὐχαριστοῦμε.

Ζωγραφάκη Γεώργ. Γ. Πόμπις. Πολὺ καλὸ, ἀλλὰ ἐλήφθη ἀργὰ ἔχομε γράψῃ ἐπανειλημμένως νὰ στέλται ἡ ἐπίκριση ὕλη ἕνα μῆνα προηγουμένως.

Χουρδάκη Ρουσσὸν τὰξ Γ' ΒΓΧ Συνηθισμένα τὰ ἀνέκδοτα σου.

Βασιλίου Θεοδοῦλα τὰξ Ζ' ΓΘΡ.

Πολὺ καλὸ τὸ ποίημά σου, ἐλήφθη ὅμως ἀργά.

Φραδέλ σου Χρ. Γαλλ. Σχ. Χρνίων. Τὸ ἀποκρηάτικο ὄχι πλέον ἐπίκριτο. Τὸ ἄλλο ἐγκρίεται.

Ἀθουράκη Πολυχρ. Η' Γ. Βιάννου Βλέπομε ἕνα ταλέντο ποῦ θέλει ὅμως καλλῆργεῖσθαι. Ἡ ποίησις εἶναι καὶ ἐμφυτο προσὸν χρειάζεται ὅμως καὶ μελέτη. Ἡ «πιστικὴ» μᾶς φαίνεται καλότερη.

Παναγιωτάκη Σόνια τὰξ Ε' Ἐμπ. Σχ. Ἡρακλ. Ἐγκρίνεται.

Σεβαστάκη Ἰωάνν. Ζ' Ἐκκλησιολογία. Στείλε μας ἕνα θέμα σύντομο καὶ κανονικὰ γραμμένο, σὲ κόλλα διαγωνισμοῦ.

Στυλιανῆ Κων/νον Ζ' Γ.

κτος. Ἡ συνεργασία σου θὰ δημοσιευθῇ.

Κατοράκη Μιχαὴλ Η' Γυμν. Πόμπις. Τὰ festis ἐλήφθησαν.

Γαλανάκη Ἐμμ. Η' Γυμν. Κροστ. Πεδ. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη. Ἐὐ δημοσιευθῇ.

Τελῆκη Ἀντ. Ε' Γυμν. Πελισσιό. Ἡ συνεργασία ἐλήφθη.

Στέλιον Μαρῆν ΣΤΒ' Β.Γ.Α.Η. Πόμπη Μαρῆ ΣΤΒ' Γ.Θ.Η. Ἀγαπητοί μας φίλοι σὰς εὐχαριστοῦμε. Ἡ συνεργασία σας ἐλήφθη θὰ περιμένωμε καὶ νέα.

Δικκουράκη Ἰωάν. ΣΤΒ' Α.Γ. Α.Η., Δικροτάκη Χαρίδ. ΣΤα' Α.Γ.Α.Η. Αἱ ἀσκήσεις σου τῆς Ἀλγέβρας ἐλήφθησαν. Εἶναι ὅμως λίγο εὐκόλαι.

Πευκιανῆκη Ἐμμ. ΣΤ' Γυμν. Βιάν. Ἡ συνεργασία ἐλήφθη. Πολὺ καλῆ.

Λαπιδάκη Μαρ. Ε. Σ. Ίερπη. Αἱ ἀσκήσεις σου ἐλήφθησαν. Πολὺ καλά. Θὰ δημοσιευθοῦν.

Πρακτικῆ Νουλα Η. Γυμν. Πόμπις. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη.

Ἀνδρουλιδῆκη Ἐμμ. Ε' Γυμν. Ίερπηέτρας. Ἐπίσης.

Κοκκινάκη Ἰωσήφ. Ζ' Β.Γ.Α.Ρ. Ἀγαπητέ μας φίλε σὲ εὐχαριστοῦμε. Ἡ σου εργασία σου ἐλήφθη. Αἱ λύσεις ὅμως τῶν ἀσκήσεων δὲν ὑπάρχουν.

Μπασιῶν Ἰωάν. Ζβ' Πρ. Χ. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη. Θὰ προτιμοῦσαμε νὰ ἔγραφες χωριστὰ τὸ καθέ θέμα.

Ἀποστολάκη Δημ. Γα' Β.Γ.Δ. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη.

Ζωγραφάκη Γ. Ηα' Γυμν. Πόμπις. Αἱ ἀσκήσεις σου τῆς Ἀλγέβρας ἐλήφθησαν.

Ἀπαντήσαμε σὲ γράμματα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν μέχρι τῆς 24ης Μαρτίου.

Βιάννου. Γιατὶ δὲν γρόφεις σὲ χωριστὴ κόλλα τὸ κάθε θέμα. Τὸ εὐθὺ μογράφημα εἶναι γνωστὸ ἢς ὑποθέσεως. Προτιμοῦμε κανένα μαθητικὸ.

Κροστινοῦ Βερβάρη Ζ' Γ. Θ. Ρ. Ἐγκρίνεται.

Ζωγραφάκη Ἰωάνν. Γ' Γ. Σητείας Καλὰ τὰ ἀνέκδοτά σου.

Καλαντζάκη Ἄννα Ζ' Γ. Σητείας. Αὐτὸ εἶναι καλλίτερο, ἐγκρίνεται.

Τζωρτζάκη Ἄννα Γυμ. Σητείας. Πολὺ καλὸ, ἀλλὰ ἐλήφθη ἀργά.

Ζηφειράκη Ἀνδρ. Γ. Ἁγίου Νικολάου. Ἐγκρίνεται.

Σκουλοῦδη Ἰωάννα Η' Ίερπηέτρας. Ἐγκρίνεται.

Ἀρχάβλην Ἐμμ. Γ. Ἀρκαλοχωρίου. Κακογραμμένα.

Δροκαλάκη Ἀνδρ. Α' Γυμνάσιου Ρεθύμνης. Ἐλήφθησαν. Εὐχοριστοῦμεν. Μπορεῖς νὰ προτείνῃς διαγωνισμὸν.

Δαβράδου Κ. Ζ' Γ. Νεαπόλεως. Καλὴ καὶ μὲ ἐνδιαφέρον ἡ συνεργασία σου ἀλλὰ κακογραμμένη. Πῶς θατυπωθῇ; Ἐνιστείλει τὴν μὲ τελείας, παραγράφους κλπ.

Βασιλίου Ἀνδρ. Β.Γ.Α.Ρ. Ἐγκρίνεται.

Χουρδάκη Ζευμποῦλα Β.Γ.Θ.Ρ. Ἐγκρίνεται.

Παναγιωτάκη Γεώργ. Στ' Γυμν. Νεαπόλεως. Ἐγκρίνεται.

Μπιττικῆ Ἰω. Β. Γ. Ρ. Ἐλήφθη ἀργά.

Στιβαντάκη Μιχ. Βιάννου. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ καλὸν φίλε. Ἐὐ ἔγινε λάθος. Ἀποστέλλεται.

Μαντάκη Νικ. Γ. Βιάννου. Ἐλήφθησαν. Θὰ δεθῶν πρὸς κρίσιν. Προτιμᾶτε κάτι μαθητικὸ.

Σπαθαράκη Παναγιώτην Α' Γ. Α. Ἡρακλ. Σὲ εὐχαριστοῦμε φίλε μας. Ἰσως ἔγινε κάποιο λάθος. Δὲν κάνομε καμμιά διάκριση ὅπως βλέπεις. Εἰς τὸν λογαριασμὸν συμφωνοῦμε.

Μαριάκη Ἐμμ. Ε' Β.Γ. Ἡρακλ. Τὸ ποίημά σου καλὸ, δὲν κινεῖ ὅμως τὸ ἐνδιαφέρον, ὅστερεῖ εἰς τὸ μέτρον.

Δάκων Κων/νον Ἐμμ. Σχ. Ἡρ. Ἀσημινάκη Μιχ. Γ. Κροστ. Πεδ. Παλογιόργη Στέλλα Γ.Θ.Ρ. Δρετῆκη Ἰωάννα Γ. Θ. Ἡρακλ. Σταυρουλάκη Μιχ. Γ. Βιάννου, Μαθιουδάκη Ἰω. Γ. Παλαιχώρας, Σπαθαράκη Παναγ. Α' Γ. Ἡρακλ. Φασουλῆτον Ὀδυσ. Γ. Ἀρκαλοχωρ.

Τσαγκουρῆν Κ. Γ. Νεαπόλεως, Σκριδάκη Ἰορμῆν Γ. Ίερπηέτρας, Λιονάκη Ἀλκινοῦ, Ἐπιταγίνας ἔ' ἤφθησαν. Τὸ περιοδικόν σας σὰς εὐχαριστεῖ διὰ τὰς φροντίδας καὶ θυσίας σας.

152) Εἶμαι πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς καὶ μὲ ἀναγραμματίσῃς σωματικὴ ἀσθένεια ἀμέσως θὰ ἀντικρούσῃς.

153) Ποία πόλις τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκεται στὴν τσέπη παντὸς ἀνθρώπου ὅταν εἶναι στὴν ἐξοχήν;

Ἐμμ. ευκρινῆκη ΣΤ' Γυμν. Βιάν.

154) Ποῖος ἀνθρώπος τῆς Κρήτης φορεῖ μεγαλύτερον καπέλο;

155) Διατὶ κυνηγοῦμε τὸν λαγὸν εἰς τὰ βουνά, τὰ δάση καὶ εἰς τὰς πεδιάδας;

Γεωργ. Μικράκη Ζ' Γυμ. Βιάν.

156) Ποῖο εἶναι ἐκεῖνο τὸ θερίο ποῦ πεινάσῃ δὲν πεινάσῃ πρόβατα 70 καὶ 100 καὶ ἄλλα 13 καὶ μισὸ καὶ ἄλλα τόσα παρὰ δύο θέλει γιὰ νὰ χορτάσῃ;

157) Λύκος προβάτου πόδι ἔτρωγε καὶ τὸ πόδι ἦτο αἰγός. Πῶς συμβαίνει αὐτὸ;

Ἄννα Δαζαράκη Στβ' Γ. Θ. Χ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

Ζερβῆκη Νικόλαον Ζ' Γυμν. Ἁγ. Νικολάου. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη, πολὺ καλῆ. Θὰ δημοσιευθῇ.

Σινιώρακη Στυλ., Κουτσουλάκη Γ. Ζ' Ἰδιωτ. Γυμν. Ἄλικ. Αἱ συνεργασίαι σας ἐλήφθησαν. Πολὺ καλά.

Μικράκη Γεωργ. Ζ' Γυμ. Βιάν. Ἀγαπητέ μας φίλε εἶσαι εὐπρόσδε-

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΜΕ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ έθνικὸ παλμὸ έωρτάσθηκ' από όλα τὰ Γυμνάσια τῆς Κρήτης ἡ μεγάλη μας έθνικὴ επέτειος. Ἡ πραγματικὴ, ἡ ψυχικὴ συμμετοχὴ τῶν μαθηριῶν καὶ μαθητῶν έδωσε τὸν χρυσοῦς τόνο καὶ σκόρπισε τόσες έλπίδες σιὸ άγνωστο, σιὸ σκοτεινὸ μέλλον. Ἡ χαρὰ, ὁ ένθουσιασμός, οἱ έκδηλώσεις, έπλήρωσαν τὸ κενὸν καὶ ἠλέκτρισαν τὴν άτμόσφαιραν επί ένα τριήμερον μέδλους τοῦς τόνους τῆς πατριωτικῆς Μουσικῆς καὶ τοῦ έθνικοῦ πόθου. Ἄξιζει ὁ δίκαιος έπαινος σιὸ νεῖατα τῆς Κρήτης, διὰ τὴν πρωτοποριαν τους καὶ τὸ προβάδισμά τους σιὸν έθνικὸν στίβον.

ΜΕ ΟΣΟ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ έωρτάσαμε τὴν 25 Μαρτίου μὲ άλλη τόση δόξη έστρέψαμε τὰ βλέμματά μας έπει κάτω σιὴν άκρη τῆς Μεσογείου ὅπου αναπαύεται ἡ μονάκριβη τῆς Κρήτης άδελφή, ἡ πολύπαθη Κύπρος, ἡ ὁποία άγωνίζεται τὸν ύπέρ πάντων άγῶνα διὰ τὴν άπελευθέρωσιν τῆς από ένα ὁποτρόπαιον τύραννον. Ὅλες οἱ μαθητρίες καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Κρήτης εὔχονται δλοψύχως νά συνεορτάσουν τοῦ χρόου μὲ τίς έλεύθερες Κυπριοτοποῦλες καὶ Κυπριοτόπουλα.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ έωρτάσθη μὲ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον εἰς τὰ γυμνάσια τῆς πόλεως Χανίων. Ἡ έορτὴ τοῦ Βου Γυμνασίου άπλή μὲν άλλὰ πλήρης ένθουσιασμοῦ καὶ έξάρσεως: άφησε εἰς ὅλους τοῦς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου τὰς ζωνροτέρας έντυπώσεις από τὸ μεναλεῖον τοῦ άγῶνος τοῦ 21. Τὸν πανηγυρικὸν έξεφώνησεν ὁ σεβαστός καθηγητὴς μας κ. Μοτάκης, ὁ ὁποῖος κατέρθωσε μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν σαφήνειαν νά εἰτρωρήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν μας καὶ νά συγκινήσῃ ὅλο τὸ άκροατήριό του. Ἐν συνεχείᾳ ώμίλησεν ὁ έπίσης σεβαστός καὶ άγαπητός μας καθηγητὴς χθὲς καὶ νέος Γυμνασιάρχης κ. Κλωνάρης. Ἐπηκολούθησαν άπαγγελίες μεταξύ τῶν ὁποῖων

σημειώνομεν τῶν μαθητῶν τῆς Ζ' Μητσάκη καὶ Πολυράκη. Ἡ χωροδία τοῦ γυμνασίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μαθητοῦ τῆς Ζ' Λοιάκη Ἐλευθ έκλεσε τὴν ὥρτια κη' συγκινητικὴν έορτὴν μας. Ἄξιζον πολλά συχαρηήρια εἰς τοῦς διοργανώσαντας τὴν έορτὴν καὶ ιδιαίτέρως εἰς τὸν πάντα άκούραστον καὶ άεικίνητον σεβαστόν μας Γυμνασιάρχην κ. Κακοβελάκην τοῦ ὁποῖου ὁ τόνος καὶ ἡ πνοὴ έπισημαγίζει κάθε έκδήλωσιν τοῦ Γυμνασίου μας.

Ἡ έορτὴ τοῦ Α' Γυμνασίου ἦτο έξαιρετικὴ, ὅπως συμβίνει έκαστον έτος νά έορτάζεται μὲ πανηγυρικὸν τόνον εἰς τὴν μεγάλην αίθουσαν τοῦ γυμνασίου. Παρέσθσαν ὁ Γενικός έπιθεωρητὴς κ. Μπαλαγιάννης ὁ Νομάρχης Χανίων, οἱ Γυμνασιάρχαι Χανίων, πολλοὶ καθηγηταὶ έξαιροὶ έκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας καὶ πληθος γυνέων καὶ κηδεμόνων. Αἱ άπαγγελίαι, τὰ σκέτε, αἱ ὁμιλαὶ κλπ. ἦσαν άριστα καὶ κατέχειροκροτήθησαν. Συχαίρομεν τὸ ἄδελφόν μας γυμνάσιον διὰ τὴν ὡραία, τὴν έορτὴν ὡς καὶ τὸν άγαπητόν εἰς ὅλους τοῦς μαθητὰς τῆς πόλεως Χανίων Γυμνασιάρχην κ. Σεργεντάνην.

Ἡ έορτὴ τοῦ Γυμνασίου Θελέων ὡργανώθη καὶ πάλιν κατὰ τὸν πλέον άριστον τρόπον ὥστε νά άφήσῃ τὰς καλύτερας άναμνήσεις εἰς τὰς πολυπληθεῖς μαθητρίας του. Τὸν προοδευτικὸν καὶ πάντα πρόθυμον Γυμνασιάρχην τοῦ Γυμνασίου Θελέων κ. Τριάρχην συχαίρομεν διὰ τὸ τόσο έπίμοχθο άλλὰ έπωφελές έργον του. Ὡραιότατὴ ἦτο έπίσης καὶ ἡ έορτὴ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χανίων. Τὸν άριστον διευθυντὴν τῆς κ. Σταυριανάκην συχαίρομεν διὰ τὸ έργον του καὶ τὰ καλά του άποτελέσματα. Αἱ έορταὶ τῶν Ἰδιωτικῶν Γυμνασίων δὲν ὕστερησαν εἰς τίποτα.

Σημειώνομεν ιδιαίτέρως τὴν έορτὴν τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς μὲ τὴν άρτίαν ὡργανωσιν καὶ τὴν άριστὴν έκτέλεσιν τοῦ προ

γράμματος μὲ τὴν διακρίνουσαν πάντο ετὴ Σχολὴν έπιτυχίαν καὶ έθνικὴν έξαρσιν, Τὸν σεβαστόν Γυμνασιάρχην τῆς Σχολῆς κ. Μυλωνά ἦν συχαίρομεν θερμότατα διὰ τὸ άθόρυβον μὲν άλλὰ πραγματικὸν έν τῇ Σχολῇ έπιτελούμενον έργο. Τὸ Πρότυπον Λύκειον Χανίων διεκρίθη ὡς έπίσης καὶ τὰ Γυμνάσια Παπαϊωάννου καὶ Ἄραχωβίτη εἰς τὰ ὁποῖα καλλιεργεταὶ μὲ ζήλον ἡ έθνικὴ μας παιδεία.

Ἡ παρέλασις ὄλων τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Γυμνασίων τῆς πόλεως ἦτο έπιβλητικώτερα από κάθε προηγούμενον έτος, ὥστε δικαίως νά άποσπάσῃ τὰ τόσα χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν έπισήμων.

Ἡ Η' ΠΡΑΚΤΙΚΟῦ τοῦ Β.Γ.Χ. άρχίζουσα τὸ πρόγραμμά τῆς τῶν έπισκέψεων τῶν βιομηχανιῶν τῆς πόλεως Χανίων έπεσκέφθη τὴν πρωτὴν τῆς 18ης Μαρτίου τὸ έργοστάσιον σάπωνος τῆς Α.Β.Ε.Α. μὲ συνοδοὺς καθηγητὰς τὸν κ. Κατάκην κ. Μοτάκην καὶ κ. Νρέγκα. Οἱ μαθηταὶ παρηκολούθησαν τὴν παρασκευὴν τοῦ σάπωνος, έλαίων κλπ. μὲ ὁμιλητὰς τὸν κ. Ναζάκην καὶ κ. Κατάκην.

ΓΙΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ τοῦς άνταποκριτὰς μας νά μᾶς στείλουν σύντομη περιγραφή τῆς 25ης Μαρτίου εἰς τὸ Γυμνάσιόν τους. Ἐπίσης νά μὴ παραμελοῦν νά μᾶς στέλλουν περιγραφὴν κάθε πνευματικῆς καλλιτεχνικῆς καὶ άθλητικῆς κινήσεως.

Ἐπεύθυνος ὕλης
ΣΠ. ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ
Κυδωνίας 23

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Στυλ. Χρ. Χατζημιχαήλ
Ὁδὸς Λίμνης (Ὁπισθεν
Ἄγιου Λουκά)